

(ค้นฉบับ)

รายงานการ ประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓ / ๒๔๘๗ (๑๓สมัย)

ชุดที่ ๑

วัน พฤหัสบดี ที่ ๒๒ เดือน

พฤษภาคม

พุทธศักราช ๒๔๘๗

ชื่อผู้แก้	ข้อความที่แก้	หมายเหตุ

ที่ประชุมรับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๕ / ๒๔๘๗ (๑๓สมัย)

ชุดที่ ๑

วัน พฤหัสบดี ที่ ๒ เดือน

ธันวาคม

พุทธศักราช ๒๔๘๗

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ (วิสามัญ/๒) ชุดที่ ๑
วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๕
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๕๕ นาฬิกา

(เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎรต้องทำหน้าที่เป็นประธานของที่ประชุมสหภาพ
รัฐสภาจึงไม่สามารถทำหน้าที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ และชุดคงฤทธิศึกษากร รองประ
ธานคนที่ ๑ มีกิจธุระ ชุดวิมลสุขวิทยา รองประธานคนที่ ๒ จึงดำเนินการประชุมแทน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ปัทมาภรณ์สมาธิมาประชุม ๑๖๘ ^{คน}

นับว่าครบองค์ประชุมแล้ว จะได้ดำเนินการประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานสภาแจ้งข้อที่ประชุม ขอเรียนให้ที่ประชุมนี้ได้
ทราบว่า ได้รับใบลาจากท่านสมาชิกผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ รวม ๓ ท่าน คือ ๑. พันเอก
ชวญ บุญญะสิทธิ์ ๒. พันเอก อร่าม เมนะคงคา ขอลาการประชุมตลอดสมัยประชุมวิสามัญ
เนื่องจากไปราชการต่างประเทศ และ ๓. พันเอก หลวงรณสิทธิ์พิชัย ขอลาการประชุม
ตลอดสมัยประชุมวิสามัญ เนื่องจากป่วย

๑ ความข้อยกเว้นการลาเกินกว่า ๑๕ วัน ต้องให้ที่ประชุมอนุมัติ ฉะนั้นจึงเสนอมาเพื่อ
ขออนุมัติข้อที่ประชุม

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ถัดว่า
ที่ประชุมนี้อนุมัติ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕
(วิสามัญ ๒) ชุดที่ ๑ ซึ่งได้วางไว้ให้ท่านสมาชิกได้ทราบตามระเบียบแล้ว

ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขหรือมีความเห็นประการใด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดขอแก้ไขถ้อยคำประการใด
ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้รับรองรายงานการประชุมครั้งนี้แล้ว

สภาผู้แทนราษฎร ๓/๕๕ ว.

เลิก ก. ๑/๒

(ขลุ่ยของฤทธิศึกษากร รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ ๑ ได้มาขึ้นมัดตั้งที่
ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรต่อไป)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไป ระเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม
กระทู้ถามธรรมดาอันที่ ๑ ของนายสวัสดิ์ พึ่งคน ถามเรื่องเงินค่าเบี้ยประชุมหรือค่าตอบแทน
สำหรับตำแหน่งสมาชิกสภาตำบล ตามกระทรวงมหาดไทย.

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย ดังต่อไปนี้

คว่ำตามที่กระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการจัดให้มีสภาตำบลขึ้น โดยเลือกราษฎร
จากทุกหมู่บ้านเป็นสมาชิกของสภาฯ เพื่อให้งานส่วนรวมบังเกิดผล สมาชิกเหล่านี้จำเป็นต้องสละเวลา
ประกอบอาชีพส่วนตัวไปประชุมสภาตำบล ซึ่งในมีหนึ่ง ๆ ก็จะต้องมีการประชุมหลายครั้ง และมี
สมาชิกบางนายซึ่งอยู่ห่างจากสภาก็ต้องเสียค่าพาหนะเดินทางไป - กลับ จึงขอเรียนถามว่า
รัฐบาลได้จ่ายเงินค่าเบี้ยเลี้ยง หรือค่าตอบแทนอื่นใดแก่สมาชิกสภาตำบลเพียงใดหรือไม่ ถ้ายัง
ไม่จ่าย ได้คำริที่จะจ่ายหรือไม่ โดยวิธีการอย่างไร และเมื่อใด.

พลเอก เดช เศรษฐประคิยุทธ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

กระทรวงมหาดไทยขอตอบกระทู้ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังต่อไปนี้

การพิจารณาจ่ายเงินค่าเบี้ยเลี้ยงหรือค่าตอบแทนให้แก่สมาชิกสภาตำบลนั้น ขณะนี้ยังไม่อาจจะจ่ายให้ได้ เพราะไม่มีเงินงบประมาณ หากมีเงินงบประมาณเพียงพอเมื่อใดก็อาจจะพิจารณาจ่ายให้

นายสวัสดิท พึ่งตน (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าได้ฟังคำตอบของ ฯพณฯ รัฐมนตรีแล้ว ก็รู้สึกว่าการปฏิบัติงานของรัฐบาลนั้นเป็นที่น่าสงสัยอยู่มาก คืองานนี้เป็นงานใหญ่ แต่ท่านจัดงานไปแล้วท่านไม่ได้จัดเงิน จึงขอเรียนซักถามต่อไปว่า ในการที่ท่านตั้งสภาตำบลขึ้นที่ท่านมีวัตถุประสงค์ที่แน่นอนอย่างไรเพียงใด มีข้อหนึ่ง อีกข้อหนึ่งนั้น ท่านอาศัยอำนาจตามกฎหมายอะไร

พลเอก เดช เศรษฐประคิยุทธ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ขอเรียนตอบท่านสมาชิกดังนี้ วัตถุประสงค์ในการจัดสภาตำบลขึ้นก็เพื่อให้เกิดการกระจายอำนาจในการปกครองบ้านเมืองให้ประชาชนได้มีสิทธิมีเสียงในการที่จะดำเนินกิจการปกครองภายในตำบลของตนเป็นข้อใหญ่ เพื่อราษฎรต้องการจะทำนุบำรุงตำบลของตนอย่างไรก็ได้อาศัยสภาตำบลนี้เป็นที่พิจารณาเพื่อความเจริญของท้องถิ่น ส่วนในเรื่องอาศัยกฎหมายอันใดนั้น ขณะนี้เป็นการดำเนินการเพื่อการทดลองก่อน

นายสวัสดิท พึ่งตน (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าได้ฟังคำตอบข้อซักถามของท่าน รัฐมนตรีแล้วก็ยังสงสัยไปมากกว่า ในการที่จัดให้มีสภาตำบลนี้ท่านต้องการที่จะกระจายอำนาจ แต่ท่านได้คำนึงหรือเปล่าว่าการกระจายอำนาจเพื่อจะให้ไ้ทำงานหรือผลของงานนั้นจำเป็นต้องมีเงิน เคียงนี้การที่มีสมาชิกสภาตำบลขึ้นหมู่บ้านละ ๒ คนนั้น ไม่ได้มีค่าตอบแทนอะไรเลย แล้วท่านไม่ได้คำนึงว่าการที่จะไปประชุมที่นั้นบางคนเขาก็มีฐานะไม่ค่อยดีนัก แล้วก็เดินทาง

กันตั้ง ๒ - ๓ ร้อยเส้นก็มี ต้องเสียค่าพาหนะเดินทาง ต้องหอบข้าวไปกินเองอย่างนี้ แล้วถ้าหากว่าเป็นการขอแรงกันครั้งหนึ่งคราวเดียวหรือ ๒ - ๓ ครั้งเท่านั้นก็ไม่เป็นไร อันนี้ท่านจะถือว่าเป็นการขอแรงกันเป็นประจำไปอย่างนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าไปไม่ไหวแน่ ที่ท่านจะกระจายอำนาจออกไป มันจะหุบเข้ามา ในท้ายที่สุดท่านจะเสียชื่อเสียงไปเอง หน่วยงานไม่ได้ผล และกระผมขอเรียนความจริงว่าเดี๋ยวนี้สมาชิกสภาตำบลไม่ไปประชุมครบของศัประชุมกันก็เป็นจำนวนหลายครั้งหลายหนอยู่แล้ว อย่างในจังหวัดขอนแก่นของข้าพเจ้านี้ เมื่อเร็ว ๆ นี้สภาตำบลที่ตำบลบ้านเม็ง อำเภอมือเมืองขอนแก่น ก็เสียเวลาเปล่า ๆ สมาชิกไปไม่ครบของศัประชุม เขาบันทึกว่าไม่ได้คำตอบ...

ผู้ทำการแทนประธานสภายูแทนราษฎร : คือว่ากระผมมีหลายกระตุ้ ขอให้ข้าพเจ้าหากว่าจะมีการอะไร เป็นการนำคำถามก็ขอให้เป็นการรวบรัดสั้น ๆ อย่าอภิปราย

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ขอนแก่น) : เพราะอย่างนี้ละข้าพเจ้าจะขอเรียนถามว่า ในการที่ท่านกระจายอำนาจออกไปที่ท่านได้มอบอำนาจให้เขาไปโดยจัดให้มีหน้าที่หลายอย่าง เป็นต้นว่าแบ่งเงินบำรุงท้องถิ่นอย่างนี้เพื่อให้ใช้จ่ายในตำบล ที่นี้ถ้ามาประชุมไม่ครบองค์ประชุม การจัดสรรเงินแบ่งเงินนั้นก็ไม่มีเกิดผล อย่างนี้ถ้าผลเสียหายเกิดขึ้นอย่างนี้ท่านมีทางแก้ไขอย่างไร สมมติว่านักเขามาประชุม เขามาประชุมไม่ครบองค์ประชุม แล้วทางกรมการอำเภอออกไปเป็นประธานหรือไปร่วมการประชุมก็กลับมาเปล่า ๆ อย่างนี้แล้วการแบ่งเงินต้องจำกัดเวลาต้องใช้ให้ทันปีทันเดือน อย่างนี้ถ้าไม่มีการประชุมแล้วก็แบ่งกันไม่ได้ เงินบำรุงท้องถิ่น อย่างนี้เกิดผลเสียหายแก่ท้องถิ่นขึ้นท่านมีทางแก้ไขอย่างไร นี่ข้อหนึ่งละ อีกข้อหนึ่งที่ท่านบอกว่าท่านยังไม่ได้มีค่าเบี้ยเลี้ยงหรือค่าตอบแทนอะไรนั้น ท่านคำวิหรือเปล่าว่าจะจ่ายให้เมื่อใดและจ่ายด้วยวิธีการอย่างไร

พลเอก เศรษฐประดิษฐ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ในเรื่องที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องบอกว่าการประชุมนั้นสมาชิกมาไม่ครบองค์นั้นนะ ในขณะนี้ยังไม่ปรากฏว่าได้รับรายงานเลย แต่อย่างไรก็ตามการประชุมต่าง ๆ นั้นสมาชิกบางท่านไม่ว่าการประชุมอะไรก็อาจจะมิจำรณะมาไม่ครบได้เป็นของธรรมดา แต่ถึงอย่างไรก็ตามถ้าครั้งนี้ไม่ครบองค์ประชุมก็นักประชุมต่อไปได้ไม่ว่าจะมีการเสียหายอะไร ส่วนในเรื่องที่จะพิจารณาจ่ายเบี้ยเลี้ยงค่าพาหนะต่าง ๆ เหล่านี้ขอเรียนว่าการที่ได้ชื่อเชิญหรือแต่งตั้งให้เป็นสมาชิกสภาตำบลนั้นมันเป็นหน้าที่อันมีเกียรติที่จะเป็นผู้แทนของตำบลนั้น ๆ ที่จะพิจารณากิจการเพื่อความเจริญของท้องถิ่น ไม่น่าจะไปเพ่งเล็งถึงการเงินเป็นใหญ่ ควรจะเพ่งเล็งถึงเกียรติและถึงหน้าที่ของตนที่จะทำความเจริญให้แก่ท้องถิ่นมากกว่า นอกจากนั้นการที่จะมาประชุมก็ อะไรก็ดี เป็นการมาประชุมภายในตำบลซึ่งไม่ได้ออกห่างไกลหรือต้องใช้จ่ายพาหนะอะไรซึ่งมากมาย เข้าใจว่าประชาชนที่ได้รับแต่งตั้งมาเป็นสมาชิกสภาตำบลนั้นย่อมจะคำนึงถึงเกียรติของท่านเหล่านั้นมากกว่าตัวท่านเอง คงจะไม่คำนึงถึงเงินทองอะไรอย่างที่ท่านผู้แทนเสนอ

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขอนแก่น) : เมื่อ ๗ พณ ๗ รัฐมนตรีได้ตอบไปอย่างนั้นแล้ว ก็แสดงว่าท่านยังไม่ได้อบรมข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ในขณะนี้โดยแน่นอน แม้แต่การไม่ครบองค์ประชุม ท่านก็ยังไม่ทราบ ในจังหวัดขอนแก่นนะปรากฏมาตั้ง ๒ - ๓ วันแล้ว แล้วนอกจากนั้นท่านจะไปทำนองเอาอย่างเดี๋ยวว่าสมาชิกนี้ต้องการเกียรติ อย่าไปนึกถึงสมาชิกสภาตำบลเลยครับ สภาสูงกว่านั้นก็ต้องมีเงิน แม้ข้าราชการเอง ข้าราชการชั้นพิเศษ ชั้นเอก ไปประชุมกรรมการก็ยังเอา ๓๐ บาท ๕๐ บาท มีหน้าซ้ำยังขอเหรียญตราให้กันด้วยซ้ำ แล้วสมาชิกสภาตำบลฐานะก็ไม่ค่อยดีแล้ว ๗ พณ ๗ ก็อาจจะเข้าใจก็อย่างภาคอีสานนี้ตำบลหนึ่งระยะทางที่จะไปถึงจุดประชุม ระยะทาง ๒๐๐ - ๓๐๐ เส้นก็มี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในฤดูหนาวอย่างนี้ก็ไม่มีใครอยากจะไปสักตัวไป เพราะไม่มีมตรายได้ตอบแทน การไปครั้งหนึ่ง ๒ ครั้งก็ไปได้ครับ ไปกันเป็นประจำอย่างนี้เขาไม่ไปกันแล้ว ต่อไปยิ่งจะขาดองค์ประชุมกันใหญ่ ถ้าท่านไม่รีบหาทางแก้ไข หายที่สุดการกระจายอำนาจของท่านจะถูกหุบลงมาอย่างฉะฉาน แล้วกระผมขอเรียนซักเพื่อความมั่นใจว่าไต่คำหรือเปล่า จะให้ค่าเบี้ยเลี้ยงตอบแทน ไต่คำหรือเปล่า หรือไม่คิดเลยก็ให้ไป นี่ข้อหนึ่งละ ๒. ถ้าหากว่ามีให้ค่าตอบแทนเป็นเงินจะมีการให้สิทธิต่าง ๆ เป็นพิเศษอะไรบ้างหรือไม่ แล้วข้อ ๓. ที่ ๗ พณ ๗ ตอบว่าไม่ได้มีกฎหมายอะไร ไม่ได้อาศัยอำนาจกฎหมายอะไร ท่านตั้งขึ้นมาได้อย่างไร การตั้งสภาจังหวัด สภาอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ แม้แต่สุขาภิบาลเราก็มีกฎหมาย สภาตำบลนี้ตั้งขึ้นแล้วให้เขามีอำนาจหน้าที่แม้แต่เรียไรก็ยังได้ อย่างนี้แล้วทำไมไม่ออกกฎหมายไปก่อนแล้วถึงตั้งสภาเจ้าสงสัย

๕

พลเอก เกษ เศษประดิษฐ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ใน
เรื่องเบี้ยเลี้ยงและเงินตอบแทนนั้น ข้าพเจ้าได้ตอบไว้เมื่อตอนต้นแล้วว่า ถ้ามีงบประมาณที่จะ
พิจารณา แต่ส่วนจะไม่มีได้อย่างไรนั้น ก็ต้องพิจารณาไปตามกาล ส่วนในเรื่องที่ท่านสงสัยว่า
กฎหมาย ไม่มีกฎหมายตั้งมาได้อย่างไรนั้น ความจริงนั้นชั้นเดิมก็มีกฎหมายเหมือนกัน คือกฎหมาย
ลักษณะปกครองท้องที่ แต่ว่าอย่างไรก็ตามเราก็กำลังพิจารณาเสนอกฎหมายระเบียบราชการ
บริหารขึ้นมาใหม่ ที่ได้เรียนแล้ว การจัดนี้เป็นการศึกษาทดลอง--ส่วนหนึ่งเหมือนกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอ้าคุณสวัสดิ์ ๗ หมดแล้วรับคุณ

ครบสามหนแล้ว

กระทู้ฉบับ ๒ ของคุณแล้ว นรปติ ถาม เรื่องการส่งเสริมอุตสาหกรรมชั้น
รากฐานของประเทศไทย ตามกระทรวงอุตสาหกรรม

นายแล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงอุตสาหกรรม ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. รัฐบาลได้ดำเนินการส่งเสริมการอุตสาหกรรมชั้นรากฐาน หรือ
อุตสาหกรรมหนักของประเทศไทย เช่น การถลุงเหล็ก การขุดน้ำมัน ถ่านหิน เป็นต้นอย่างไร
บ้าง และได้ดำเนินการและลงทุนไปแล้วเพียงใด

ข้อ ๒. ในการดำเนินการนี้ ได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศเพียงใด
แหล่งอุตสาหกรรมเหล่านี้มีอยู่ที่ใดบ้าง และได้ลงมือสำรวจแล้วเพียงใด มีปริมาณพอที่ประเทศ
ไทยจะพึ่งตนเองได้เพียงใดหรือไม่

พลตรี ประมวล อติเรกสาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม : ขอ
เรียนตอบท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังนี้

ในข้อ ๑. รัฐบาลได้ดำเนินการส่งเสริมไปแล้ว ทั้งใน เรื่องการถลุง
เหล็ก ได้ตั้งกรมโรงงานโลหกรรมขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๕ ให้มีหน้าที่ในการสำรวจและทำการถลุง
เหล็กและเพื่อจะให้ เป็นผลดีแก่อุตสาหกรรมประเภทนี้ยิ่งขึ้น ทางรัฐบาลได้ทำการว่าจ้างบริษัท
กรุปแห่งเยอรมันเข้ามาช่วยสำรวจและวางโครงการในเรื่องนี้อีกด้วย และได้ลงทุนไปตั้งแต่ พ.ศ.
๒๔๕๕ จนมาถึงเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๔๕๕ นี้เป็นเงินทั้งสิ้นสี่ล้านสองแสนห้าหมื่นห้าพันห้าร้อย
ยี่สิบแปดบาท เจ็ดสิบเจ็ดสตางค์ สำหรับเรื่อง การขุดน้ำมัน ได้ดำเนินการสำรวจแหล่งน้ำมัน
ที่อำเภอผาง จังหวัดเชียงใหม่มาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๕๒ จนถึงทุกวันนี้ และนอกนั้นใน พ.ศ.
๒๔๕๓ ก็ได้ว่าจ้างบริษัทจากต่างประเทศมาทำการสำรวจทางเครื่องบิน ในลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา

๓

อีกด้วย ได้ลงทุนไปในการสำรวจที่อำเภอฝางตั้งแต่ต้นมาจนกระทั่งบัดนี้เป็นเงินสิบแปดล้านห้าแสน
 สองหมื่นแปดพันแปดร้อยห้าสิบหกบาท และในการสำรวจที่ลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาที่ลงทุนไปสี่หมื่น
 หกพันสองร้อยแปดสิบแปดปอนด์สิบซิงคิงหกเพน สำหรับในเรื่องนี้ ถ้านหินใก้ทำการสำรวจพบว่า
 ในประเทศไทยมีถ่านหินชั้นต่ำ ที่เรา เรียกว่าลิกไนต์สามแห่งคือที่แม่เมาะ จังหวัดลำปาง
 บ้านบางปูคำ จังหวัดกระบี่ และที่ตำบลเชียงคาน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในการสำรวจนี้ได้ลงทุน
 ไปประมาณทั้งสิ้นตั้งแต่ต้นมาจนกระทั่งบัดนี้ สิบเอ็ดล้านหกแสนบาท และได้ทำการขุดถ่านลิกไนต์
 ออกจำหน่ายจากแหล่งที่แม่เมาะนี้แล้วในการนี้ได้ใช้จ่ายในการขุดนี้เป็นเงินทั้งสิ้นสี่ล้านสองแสน
 บาท

ในข้อสอง การถลุงเหล็ก การขุดน้ำมันมิได้-รับการช่วยเหลือจากต่างประเทศ
 ส่วนถ่านลิกไนต์นั้นได้รับการช่วยเหลือจาก เอฟ.โอ.เอ. ในคานเครื่องจักรเครื่องมือซึ่งเป็นมูลค่า
 ประมาณเก้าแสนเหรียญอเมริกัน แหล่งแร่เท่าที่สำรวจ สำหรับแร่เหล็กก็มีที่เขาค้อมคิมและที่เข
 หินคาคทองที่จังหวัดกาญจนบุรี และที่อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย ซึ่งมีจำนวนเพียงพอที่จะใช้
 ภายในประเทศ สำหรับแหล่งน้ำมันเท่าที่สำรวจอยู่ขณะนี้ ที่อำเภอฝางโดยเฉพาะ เท่าที่
 สำรวจพบยังมีประมาณไม่พอใช้ภายในประเทศ สำหรับถ่านลิกไนต์นั้นได้ทำการ มีอีกบางแห่งซึ่ง
 ยังทำการสำรวจไม่ละเอียด ไม่ได้แจ้งไว้ในที่นี้ก็มีอยู่มาก คือมีที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัด
 เชียงใหม่ และที่ดงมะอี จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นแหล่งที่มีถ่านลิกไนต์เหมือนกัน แต่ยังไม่ไ
 ด้ทำการสำรวจโดยละเอียด สำหรับจำนวนนั้นเท่าที่ปรากฏนี้มีเพียงพอที่จะใช้ในประเทศขณะนี้

นายแก้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าได้ฟังและได้ทราบจากการที่ท่าน
 รัฐมนตรีได้ตอบมาแล้ว ท่านประธาน ฯ ข้าพเจ้ายังมีความไม่พอใจในนโยบายของรัฐบาลนี้ใน
 การที่จะจัดหาแหล่งอุตสาหกรรม สำหรับการอุตสาหกรรมชั้นรากฐานอยู่เป็นอย่างมาก เป็นที่ทราบ
 แล้วว่าอุตสาหกรรมชั้นรากฐานนั้นเป็นของจำเป็นที่สุด เป็นของที่มีชีวิตชีวาของประเทศ เราต้อง

ฝั่งน้ำมันจากต่างประเทศ ถ้าเขาเกิดวิกฤตการณ์ขึ้นแล้วเช่นนี้ รถถัง เรือบินเราเท่ากับเศษเหล็ก เราพึ่งตัวเราเองอะไรไม่ได้ แม้แต่เข็มเล่มเดียว ขอประทานโทษ เราก็จำเป็นต้องซื้อจากต่างประเทศ เพราะว่าเราไม่มีโรงงานผลิตเหล็กกล้าให้มีจำนวนปริมาณเพียงพอประเทศที่จะก้าวไปสู่ความเจริญได้นั้น บ่อมต้องคิดถึงอุตสาหกรรมขั้นรากฐานก่อนอื่น ข้าพเจ้ามาถูกประมาณแล้ว ข้าพเจ้าก็เศร้าใจ กลาโหมที่หนึ่ง แล้วก็ภาคไทยที่สอง ศึกษาที่สาม ห้าปีมาแล้วที่ข้าพเจ้าอยู่ในสภา ฯ นี้เรียกว่างบประมาณประเทศนี้เป็นอยู่อย่างนี้เสมอมา การส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ไปเพียงปีละห้าล้านหกล้านแปดล้าน มันไม่พอนี่ท่าน ข้าพเจ้าก็เขินเคียวกับผู้หญิงในอนุภาคแห่งประเทศเช่นเดียวกับประชาชนและท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย เพราะฉะนั้นวันนี้ข้าพเจ้าขอชักถามท่านให้จำหนักสักหน่อย ก่อนที่จะสิ้นอายุผู้แทน ฯ นี้เหลืออีกสองเดือน ท่านประธาน ฯ ได้โปรดอนุญาตด้วย ข้าพเจ้าจะชักถามตามประเด็น ท่านประธาน ฯ ท่านได้กล่าวมาแล้ว ท่านได้รับความร่วมมือจากต่างประเทศสำรวจน้ำมัน สำรวจเหล็กกล้า ข้าพเจ้าเกรงว่า เขาจะไม่ช่วยเราจริง เพราะว่ามันเป็นการขัดกับผลประโยชน์ของเขา ข้าพเจ้าเกรงใจ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ชัก คือปลอบโยนท่านอภิปราย

ท่านแล้ว ขอให้ชัก

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ครับ ผมจะชักถามคราวนี้ ข้าพเจ้าจึงขอ

รับทราบว่า ในเรื่องน้ำมันนี้และเหล็กกล้านี้ ในฐานะที่ประเทศอเมริกาเป็นประเทศที่ช่วยเหลือเราเป็นลำดับแรก ท่านได้เคยร้องขอความช่วยเหลือเขาหรือเปล่า และได้รับผลการใด เขาน่าที่จะช่วยในเรื่องน้ำมันกับเหล็กกล้า

ประการที่สองมีการสำรวจทางอากาศ ปรากฏว่าเขาสำรวจแล้วเอาฟิล์มไปล้าง

ห้องนอก บานนี้ยังไม่ส่งกลับเข้ามาเมืองไทย ที่ท่านว่าสิ้นเงินไปสี่หมื่นบาท

ประการที่สาม ข้าพเจ้าขอเรียนถามท่านว่า การช่วยเหลือของประเทศตะวันตกมหาอำนาจตะวันตกเหล่านี้ ล้วนเป็นการช่วยเหลือที่มีเงื่อนไขสิ่งตอบแทน เขาไม่ได้ช่วยเราเฉย ๆ เขาจะช่วยเหลือ เขาคงคำนึงถึงเขาคิดว่าจะไม่ไปรังแกผลประโยชน์ของเขา อันนี้เป็นความจริง ข้าพเจ้าจึงขอถามท่านว่า ถ้าหากว่าจะมีประเทศที่มีมารับช่วยเหลือซึ่งไม่มีเงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้น เช่นสาธารณรัฐประชาชนจีนอย่างนี้ รับตั้งโรงงานถ่านน้ำมันให้ไม่มีเงื่อนไข ให้เปล่า ๆ เอาไปเลย ตั้งโรงงานเหล็กกล้า เช่นให้ประเทศอินเดียไม่มีเงื่อนไข เอาไปเลย รัฐบาลนี้จะรับไว้ได้ไหม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ ๆ คุณแล้ว ๆ ชักซี

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ท่านประธาน ฯ นี่ในประเด็น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ชักซี ไม่ใช่ประเด็น นี่มันจะเรื่อง

ประเด็นอะไรกัน

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ไม่ใช่หลักการ การช่วยเหลือต่างประเทศ

เอ๊ะ ท่านประธาน ฯ เห็นเป็นอย่างไรไปเสียแล้ว ข้าพเจ้าขอถาม

พลตรี ประมาณ อติเรกสาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม :

เมื่อท่านได้เรียนต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติไปแล้วว่า สำหรับในเรื่องน้ำมันและเหล็กกล้านั้น

เราไม่ได้รับการช่วยเหลือหรือขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ เราได้ทำของเราเอง ที่นี้

ท่านเรื่องการสำรวจทางอากาศนี้ เราได้จ้างสำรวจและเวลานี้ก็ได้รับรายงานมาแล้ว ไม่ใช่

ที่ไม่ได้รับรายงานจากผลของการสำรวจ

นายแก้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้ายังคิดจิตใจของใจที่จะซักถามท่านรัฐมนตรี
 ต่อไปอีก ที่ท่านว่าท่านยังไม่ได้ขอความช่วยเหลือ ข้าพเจ้ากล้าเอาศีรษะเป็นเดิมพัน ถึงแม้ว่า
 ว่าจะขอความช่วยเหลือจากประเทศเหล่านี้ เขาก็ไม่อาจจะช่วยเหลือเรา เพราะอะไร เพราะว่า
 ถ้าช่วยเหลือให้น้ำมันเมืองฝางของเราผลิตได้แล้ว บริษัททั้งสาม ขอประทานโทษก็จะเป็นการ
 จัดคอมลประโยชน์ของท่าน ^{ใน}จริงอยู่เรามีการตั้งงบประมาณแล้ว เอาละคนข้าง ๆ อย่าเพิ่งพูด
 เป็นหน้าที่ของข้าพเจ้า คนข้าง ๆ ห้ามกระซิบกระซาบ ท่านประธานฯ เขาบอกว่าตั้ง
 งบประมาณแล้วแต่มีไม่พอ ท่านจอมพลผู้บัญชาการทหารบกบอกว่าจะตั้งโรงกลั่นน้ำมัน ขุดน้ำมัน
 ข้างเดียวกับบริษัททั้งสาม ข้าพเจ้ายังสงสัย ท่านจะเอาเงินมาแต่ไหนมาทำอะไรเหล่านี้ ทุกสิ่งทุกอย่าง
 เราต้องซื้อจากต่างประเทศ ลำพังเราเองทำมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๕๕ ยังไม่ได้ความเลย ยังได้
 เป็นแค่เพียง asphalt ลาดถนน ข้าพเจ้าขอถามว่าท่านรัฐมนตรีและรัฐบาลนี้จะขอความ
 ช่วยเหลือจากรัฐบาลอเมริกันซึ่งเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือเราในฐานะสมาชิกจะใดหรือไม่ แล้ว
 ถ้าหากว่าขอความช่วยเหลือท่านจะให้คำตอบแก่ข้าพเจ้าได้หรือไม่ว่า เรื่องโรงงานกลั่น
 โรงงานถลุงเหล็กกล้าก็ดี เขาจะให้ความช่วยเหลือเราเพียงใด แล้วท่านยังไม่ได้ตอบ
 ถ้าหากว่าต่างประเทศช่วยเหลือเราไม่มีข้อมูลพันรัฐบาลนี้จะเอาไหม ท่านยังไม่ได้ตอบนะครับ

พลตรี ประมาณ อติเรกสาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม : ใ้ตอบ

เรียนตอบท่านผู้มีเกียรติดังนี้ ในเรื่องการขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศโดยเฉพาะ
 ฝางยังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่าประเทศอเมริกานั้น ในเรื่องนี้รัฐบาลจะต้องฟังและพิจารณา
 /จาก
 ก่อน เพราะเวลานี้ก็มีการกล่าวหาว่ารัฐบาลนี้เอาเอาผิดของอเมริกาอยู่เรื่อย ๆ เพราะฉะนั้น
 ต้องพิจารณาว่าจะจะเป็นในทางที่ควรเพียงประการใด ส่วนเรื่องประเทศใดจะเข้ามาช่วยเหลือ
 ยี่ไม่มีเงื่อนไขนั้น ทางรัฐบาลนี้ยินดียิ่งรับทั้งนั้นนอกจากประเทศคอมมิวนิสต์

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระหุกถามขรรคมคา ของนางอรพิน

ชยกาล เรื่องการสร้างทางหลวงในจังหวัดอุบลราชธานี ตาม กระทรวงมหาดไทย

(นางอรพิน ชยกาล ไม่อยู่ในที่ประชุม)

สภาผู้แทนราษฎร ว. ๒ ๓/๕๕

เขียน ต. ๕/๒

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอรพิน ไชยภักดิ์ ไม่อยู่ เป็นอันข้ามไป
 กระทั่งถามธรรมดาอันดับ ๕ ของนายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา ตามเรื่องการจัดตั้ง

การประปาที่จังหวัดบุรีรัมย์ ตาม กระทรวงมหาดไทย

(นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา ไม่อยู่

เป็นอันว่าผ่านกระชั้นไป

กระทั่งถามธรรมดาอันดับ ๕ ของนายถวิล วัฏฏานนท์ ตามเรื่องการส่งเสริมวัฒนธรรม

ตามกระทรวงวัฒนธรรม

(นายถวิล วัฏฏานนท์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องนี้ทางรัฐบาลขอเลื่อนไปตอบใน

คราวหน้า แล้วผู้ถามไม่มาด้วย เป็นอันว่าข้ามไป

กระทรวงธรรมการอันดับ ๒ ของนายชาตยบุตร ไชยคำมิ่ง ตามเรื่องการกระจาย
อำนาจตำรวจไปจังหวัดต่าง ๆ ตามกระทรวงมหาดไทย

นายชาตยบุตร ไชยคำมิ่ง (ภาพลื่นธุ์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

๑. ปรากฏว่ากำลังตำรวจตั้งแต่ชั้นนายร้อยลงมาจนถึงพลตำรวจตามจังหวัด
และอำเภอต่าง ๆ นอกจากพระนคร - ธนบุรีไม่พอแก่การปฏิบัติงาน ทำให้ไม่สะดวกในการ
ปราบปรามโจรผู้ร้าย ท่านจะกระจายกำลังตำรวจที่มารวมกันอยู่ในพระนคร - ธนบุรีออกไป
ตามอำเภอต่าง ๆ ได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด

๒. เท่าที่เคยได้ยินมาว่าอาวุธของตำรวจตามสถานีต่าง ๆ ส่วนมากเป็นปืน
แบบเก่าไม่ทันสมัย บางครั้งผู้ร้ายไม่ได้อาวุธที่แท้จริงหรือไม่ ถ้าจริงจะแก้ไข
อย่างไร

๓. ปรากฏว่าในต่างจังหวัด เวลาเกิดคดีอุกฉกรรจ์ขึ้นมักไปไม่ทันเวลาที่ผู้ร้าย
ทำการเพราะขาดยานพาหนะ ส่วนมากยานพาหนะอยู่ส่วนกลางเสียหมด ท่านจะช่วยเหลือ
จัดการอย่างใดกับเรื่องนี้

๔. เวลาเกิดฆาตกรรมบางเรื่อง เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมักจับผู้ร้ายไม่ได้ ต้องมีการ
ขอยืมมาถึงกองปราบ อย่างนี้จะถือว่าเจ้าของท้องถิ่นบกพร่องหรือไม่ ถ้าไม่ถือเพราะเหตุใด
ตั้งแต่ปี ๒๔๕๒ จนบัดนี้มักมีเรื่องร้องเรียนนี้เฉพาะคดีอุกฉกรรจ์ที่ร้าย ได้ขอลที่ร้าย และ
ไม่ได้ขอลที่ร้าย เพราะเหตุใด

๕. ขอทราบว่าการกระจายตำรวจตามอัตราปกติของกองกำกับการจังหวัด และสถานี
อำเภอหรือสถานีหนึ่ง ๆ มีเท่าใด พอแก่การปฏิบัติงานหรือไม่ เพียงใด (ถ้าหากสามารถเปิด
บัญชีได้)

๖. ทุก ๆ ปีทราบว่าทางกรมตำรวจจะประกาศรับพลตำรวจสมัครปีละ ๕๐๐ - ๕๐๐
คนจริงหรือไม่ ตั้งแต่ปี ๒๔๕๒ เป็นต้นมาจนบัดนี้ทางกรมได้รับงบประมาณรับพลตำรวจที่นาย
กระทรวงมหาดไทยได้ส่งไปประจำการที่ไหน มีจำนวนเท่าใด และที่ยังเรียนอยู่มีจำนวนเท่าใด
ส่งไปประจำการตามท้องที่ต่าง ๆ หรือไม่.

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

ขอตอบกระทู้รวมดังนี้ ตำรวจในจังหวัดพระนคร - สมุทร ที่ท่านผู้ตั้งกระทู้เห็นว่ามากนั้นเป็นตำรวจซึ่งเอาเงินรายโถงมาจากเทศบาล ทั้งนี้เพราะเหตุว่าเทศบาลได้รับเงินส่วนแบ่งตามพระราชบัญญัติเดือน เพราะฉะนั้นกรมตำรวจจึงรับทำหน้าที่แทนตำรวจจากรัฐให้แก่เทศบาล จึงได้ขอแบ่งเงินต่อเทศบาลจากเทศบาลนครกรุงเทพฯ ฯ สมุทรมาเป็นประจำปี และในไม่ช้าก็จะต้องขอแบ่งอีก เพราะเหตุว่าการจรรจนั้นเป็นเรื่องของเทศบาล ท่านผู้ตั้งกระทู้เห็นว่าตำรวจในกรุงเทพฯ ฯ มากนั้นจะเห็นได้จากตำรวจจร ส่วนอัตราตำรวจท้องที่สำหรับเมืองถิ่นปราชญ์ปราชญ์รายในกรุงเทพฯ ฯ นี้เราก็เฉลี่ยตำรวจ ตำรวจ ๑ คนต่อพลเมือง ๒๐๐ คน ตำรวจ ๑ คนต่อพลเมือง ๒๐๐ คนนี้ถือว่าไม่มากที่ตำรวจนครบาลนิวยอร์กคิดเฉลี่ย ๑ คน ต่อ ๔๐๐ ส่วนในต่างจังหวัดนั้นตำรวจมีอัตรา ตำรวจ ๑ คนต่อพลเมือง ๔๐๐ คน เพราะฉะนั้นในการที่จะกระจายเอาตำรวจในจังหวัดพระนคร - สมุทรออกไปนั้นไปไม่ได้ เพราะเหตุว่าตำรวจที่ท่านเห็นนั้นเป็นงบประมาณของเทศบาลและในนโยบายต่อไปในเรื่องการกระจายอำนาจตำรวจนครบาลทั้งหมดนี้จะไปกินงบประมาณทางเทศบาล ซึ่งในปัจจุบันนี้ก็ได้เริ่มเฉพาะตำรวจจรก่อน ส่วนในเรื่องการปราบปรามผู้ร้ายนั้น ถ้าหากว่าเทศบาลนครกรุงเทพฯ ฯ สมุทรมีเงินเพียงพอแล้ว กระทรวงมหาดไทยจะได้มอบกิจการตำรวจนี้ให้แก่เทศบาล เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องการกระจายกำลังจากจังหวัดพระนคร - สมุทรไปช่วยตำรวจในต่างจังหวัดนั้นจึงกระทำไม่ได้ ส่วนในเรื่องยวดยานพาหนะข้าพเจ้าขอเรียนว่า รัฐบาลนี้นับตั้งแต่บริหารบ้านเมืองมา ได้จ่ายรถไปให้ตำรวจในต่างจังหวัดเป็นจำนวนถึง ๒๐๐ คันเศษแล้ว ซึ่งไม่มีรัฐบาลใดที่จัดไปให้ และประกอบด้วยเครื่องมือสื่อสารก็พร้อมมูล และในปี ๒๕๕๕ นี้จะมีการสื่อสารทุกอำเภอต่อเนื่องกันได้ เพราะฉะนั้นในเรื่องเครื่องมือเครื่องใช้ของตำรวจภูธรในต่างจังหวัดแล้ว รัฐบาลนี้ได้จัดไปแล้วนับว่าดีกว่ารัฐบาลทุกสมัย.

ส่วนในเรื่องการสอบสวนคดีอุกฉกรรจ์ในต่างจังหวัดนั้น ขอเรียนว่ามีผู้ร้องเรียนมา

ทางกองปราบปรามเช่นเดียวกัน เพราะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจที่จะให้ตำรวจ
 กองปราบปราม คือตำรวจสอบสวนกลางนั้นสามารถที่จะดำเนินคดีไปทั่วราชอาณาจักร การที่ผู้
 ร้อง ๆ ไปทางตำรวจกองปราบปรามนั้นทราบดีว่านายอำเภอและปลัดอำเภอจะไม่มีความสามารถ
 ในการจับกุมผู้ร้ายไม่ แต่เป็นวิธีการของตำรวจว่าต้องทำการร่วมกันระหว่างตำรวจท้องที่ นาย
 อำเภอและตำรวจสอบสวนกลาง

ในเรื่องอาชญากรรมคดี ขอเรียนว่านโยบายของกรมตำรวจนั้นไม่ต้องการใช้อาวุธที่ทันสมัย
 ดังจะเห็นได้ว่าในตำรวจนครบาลนี้เราได้เลิกการใช้อาวุธ เราได้ใช้กระบองแทนทั้ง ๆ ที่
 ประชาชนในจังหวัดพระนคร - ธนบุรีนั้นใช้อาวุธปืนถึง ๑ แสนกระบอกเศษ การที่จะให้เจ้าพนักงาน
 งานตำรวจมีอาวุธปืนที่ทันสมัยแล้ว เป็นอันตรายต่อประชาชนเป็นอย่างมาก เพราะวิธีการของ
 ตำรวจนั้นไม่จำเป็นที่จะต้องใช้อาวุธปืน เรามีวิธีการอย่างอื่นที่สามารถให้บุรุษบอมจำนวนได้
 และท่านจะเห็นได้ว่าในจังหวัดพระนคร - ธนบุรีนี้ ตำรวจซึ่งยืนยามตามถนนนั้นไม่มีอาวุธปืน
 สำหรับในต่างจังหวัดนั้นเราได้เพิ่มอาวุธปืนไปมาก ขอเรียนว่ามากยิ่งขึ้นกว่าทุกรัฐบาล อาวุธที่ทันสมัย
 ในต่างจังหวัดในขณะนี้พอสมควรแล้ว แต่ขอยืนยันว่ากรมตำรวจจะไม่ยอมที่จะให้ตำรวจนั้น
 มีอาวุธร้ายแรงขึ้นเป็นการประหัตประหารต่อประชาชน จึงขอให้ท่านผู้ตั้งกระทู้ได้ทราบนโยบาย
 ของกระทรวงมหาดไทยไว้ด้วย

ส่วนในเรื่องตำรวจภูธรนั้น กระทรวงมหาดไทยไม่ได้มีนโยบายเลย ในปัจจุบันนี้กระทรวง
 มหาดไทยได้จัดการตั้งกองอาสารักษาดินแดนขึ้น ก็เพื่อจะมุ่งหวังเป็นกำลังทดแทนตำรวจ
 กับอีกประการหนึ่ง เพราะเหตุว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็ได้ห่วงใยในเรื่องการ
 ปกครองชนบทนี้เป็นอย่างยิ่ง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาค่ามลต่อไป ซึ่งกระทรวงมหาดไทยจะ
 ได้ออกกฎหมายให้มีอำนาจสืบสวนปราบปรามผู้ร้ายโดยใช้กำลังสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน
 และจะจัดตั้งตำรวจตำบลขึ้น แต่ในปัจจุบันนี้นับแต่ระยะ ๕ ปีที่แล้วมานี้ กระทรวงมหาดไทยได้
 เพิ่มอัตราตำรวจภูธรในต่างจังหวัดถึง ๓๖๐๐ อัตรา

แต่ท่านจะเห็นได้ว่า ณ บัดนี้ไม่กระจัดกระจายอยู่ตามท้องที่มากนัก เพราะบางส่วนถูกถอนไป
อยู่เป็นตำรวจตระเวนชายแดน ถ้าหากเหตุการณ์ในท้องที่รอบพระราชอาณาจักรของประเทศ
ไทยนี้ลดน้อยลง ตำรวจตระเวนชายแดนนี้จะมาทดแทนตำรวจภูธรนี้ได้เป็นจำนวนมาก ซึ่งหวัง
ว่าการปราบปรามผู้ร้ายในข้างหน้าจะดีขึ้น

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ผมได้ยื่นคำขอของ ฯพณฯ รัฐมนตรี
อธิบดีกรมตำรวจแล้วรู้สึกว่ายังมีบางอย่างซึ่งจำเป็นจะต้องชักให้ครบประเด็น คือตามที่ ฯพณฯ
ได้กรุณาตอบว่าตำรวจที่มากกันอยู่ในพระนครนั้น เพราะกำลังตำรวจเหล่านี้เอาเงินมาจาก
เทศบาล ซอฉันสงสัยว่าเทศบาลซึ่งได้เงินจากล้อเลื่อนในบึงหนึ่ง ๆ นั้นอาจจะไม่พอแก่การ
จ้าง จึงได้มาทำการตั้งงบประมาณในงบประมาณแผ่นดินมีหลายสิบล้านบาทเพิ่ม คือตั้งให้
แก่โรงเรียนตำรวจ ซึ่งกระทำกันอยู่ทุกปี ปีละ ๔ - ๕ ร้อยตำแหน่ง และนอกจากนั้นนับตั้งแต่
ปี พ.ศ. ๒๔๙๒ เป็นต้นมา ท่านอธิบดีกรมตำรวจคนนี้ได้อนุวัติการผลิตพลตำรวจต่าง ๆ ออก
มามาก แต่ว่าจำนวนของตำรวจในต่างท้องที่ที่ลดลงอยู่อย่างนี้เสมอ จึงอยากจะถามว่าตำรวจ
ที่ผลิตได้เหล่านั้นส่งไปประจำต่างจังหวัดแล้วจะกะประมาณได้หรือไม่ว่าเพียงพอ คือตามปกติ
ผมออกไปตามท้องที่เห็นตำรวจยืนยามอยู่ ๓ คน พอขึ้นไปถามว่าตำรวจนอกนั้นไปไหน บอกว่า
ออกไปท้องที่ที่ท่านเรียกไปชายแดน และที่ท่านเรียกไปราชการ ท่านเรียกไปอยู่ยามที่
จังหวัด เหลืออีกคน เหลือ ๓ คน ที่สภัสชินทร์และภูจินารายมีอย่างนี้บ่อย ๆ และเวลา ฯพณฯ
รัฐมนตรีและอธิบดีกรมตำรวจไปต๋องยืมตำรวจจากจังหวัดหนึ่งไปยังจังหวัดหนึ่งเพื่อยืมเรียง
แถวรับ อย่างนี้เป็นต้น จึงอยากจะกราบเรียนว่าตำรวจซึ่งมีจำนวนน้อยอยู่นี้ ถ้าหากว่าเห็น
นักเรียนในปี ๒๔๙๕ จะออกนี้ จะส่งไปประจำตามจังหวัดต่าง ๆ ได้หรือไม่ ตามที่ ฯพณฯ
ได้กรุณาว่า ๗ พันตำแหน่งนั้นเป็นตำรวจที่จะไปประจำการจริง ๆ ในกองบังคับการและกอง
กำกับการจริงหรือไม่ หรือจะไปประจำตระเวนชายแดน

ประการที่สอง เรื่องอาวุธ เกี่ยวกับความเจริญของบ้านเมืองนั้นย่อมจะวิวัฒนาการไปเช่นเดียวกัน ฉะนั้นการที่ พลเอก ได้ออกว่าจะไปยอมจ่ายอาวุธทันสมัยให้แก่ตำรวจไปบ้างก็ปรามปรามใจผู้รายนั้น ขอประทานโทษ ถ้าหากความคิดอันนี้ท่านจะยอมเปลี่ยนเสียว่าให้มีอาวุธทันสมัยให้กองกำลังการตำรวจไว้ใช้บ้างเพื่อจะปรามปรามในเวลาอันจำเป็น แต่ไม่ให้จ่ายแก่พลตำรวจหรือนายสิบ เพราะจะเป็นอันตรายอย่างท่านว่า จะได้อะไรหรือไม่ คือให้คาร์บินหรือปืนสะเทิน หรือปืนยิงเร็วอย่างใดอย่างหนึ่งหรือลูกระเบิดแก๊สน้ำตา อย่างนี้ไม่ไว้ใช้ในเวลาร่วมจะได้อะไรหรือไม่ เพราะอาวุธของผู้ร้ายทุกวันนี้มีทันสมัยเท่า ๆ กับตำรวจ ความเจริญของบ้านเมืองมีอย่างไร อาวุธของตำรวจมีอย่างไร เขาก็ต้องพยายามสู้อย่างนั้น นี่เป็นของคู่กัน ท่านจะพยายามช่วยเหลือได้หรือไม่

ข้อสาม ปรากฏว่าในต่างประเทศ เวลาเกิดคดีอุกฉกรรจ์ เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีความรู้ในทางวิชาการ เช่นอย่างการสอบสวน การสืบสวนและเครื่องมือก็ไม่พอ จึงมีการร้องเรียนมาทางอธิบดีกรมตำรวจและผู้กำกับการกองปราบ จึงอยากจะเรียนถามว่าท่านมีงบประมาณที่จะผลิตนักวิชาการทางกรมตำรวจเกี่ยวกับการปราบอาชญากรรมไปประจำภาคหรือประจำต่างจังหวัดแล้วหรือยัง และจะดำเนินการเรื่องนี้ได้เมื่อใด

ข้อสี่ข้อสามว่า เท่าที่ยานพาหนะซึ่งทางกรมตำรวจได้จ่ายไปแล้ว ๒๐๐ คันนั้น ข้อสี่ว่าเป็นจังหวัดละหนึ่งคันจริงหรือไม่คือทำให้ผู้กำกับการตำรวจที่นั่งอยู่ ส่วนที่อำเภอไม่ได้ได้อำมาแทนอย่างนั้นจริงหรือไม่ และท่านจะพยายามเจียดจ่ายพาหนะซึ่งกำลังใช้กันอยู่ในกรุงเทพฯออกไปให้จังหวัดอีกจังหวัดละ ๑ คัน เพิ่มขึ้นจะได้หรือไม่

ข้อต่อไป อัตรากำลังตำรวจตามปกติในชั้นอำเภอก็มีไม่เกิน ๒๔ คน แต่เดี๋ยวนี้มันไม่ใช่อย่างนั้นเสียแล้ว มีประมาณ ๑๒ คน อย่างนี้เป็นต้น มีกำลัง ๒๔ แต่ถอนไปเสีย ๑๒ เหลือ ๑๒ อย่างนี้เป็นต้น นอกจากนั้นก็ยังมี การเรียกผู้บังคับบัญชาเช่นนายร้อยหรือจำเข้ามา

๑๓

สภาผู้แทนราษฎร ๓/๕๕ (ว. ๒)

ชุมนุม

๗/๓

ประจำกองจังหวัดเสีย ท่านจะไต่สืบสวนข้อเท็จจริงอันนี้ไปยังต่างจังหวัด แล้วเรียกตำรวจ
 เหล่านี้กลับไปประจำการตามเดิมจะไต่หรือไม่ ประการสำคัญที่สุดคือเวลานี้ได้ทราบว่าทาง
 รัฐบาลคำวรีที่จะถอนกองตรวจพิเศษประจำภาคต่าง ๆ และจังหวัดต่าง ๆ ตามสายซึ่งปกติ
 เงามีงบประมาณปีละ ๕๐ ล้านบาท กลับคืนมา ทั้งนี้เพราะกระทรวงการคลังจะไม่ยอมจ่าย
 งบประมาณนั้นจริงหรือไม่ ถ้าหากจริง ท่านจะมีวิธีการใดบ้างที่จะร้องขอให้กระทรวงการคลัง
 จ่ายเงินอันนั้นกลับคืนมา เบี้ยเลี้ยงพิเศษ
คืน

เพราะถ้าหากว่าตอนกำลังสำรวจนี้แล้ว โจทย์จะอีกเต็มยี่งขึ้น ซึ่งขณะนี้กำลังเริ่มดำเนินการอยู่แล้ว

นายพลตำรวจเอก เม้า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

อยากขอเรียนชี้แจงว่าตำรวจที่กรุงเทพฯ และชลบุรีนี้เป็นเงินงบประมาณของเทศบาลจริง ๆ กรมตำรวจช่วยเหลือแต่เพียงเรื่องแบบและเครื่องใช้เท่านั้น และในปี ๒๕๐๐ นี้ก็กำลังเจรจากับเทศบาลนครกรุงเทพฯ และชลบุรีอีก ขอเรียนว่ายอดงบประมาณลื้อเลื่อนตามพระราชบัญญัติลื้อเลื่อนนั้นในกฎหมายนี้ให้แบ่งไปสำหรับการจราจรและตำรวจ มีทั้งเทศบาลนครกรุงเทพฯ และชลบุรีได้รับรายได้จากลื้อเลื่อนนี้ปีหนึ่ง ๗ ล้านบาท เพราะฉะนั้นกรมตำรวจจึงได้ขอเงินจากลื้อเลื่อนนี้มาเพิ่มอัตราตำรวจจราจรขึ้นเท่านี้จึงเห็นมากมายในขณะนี้ จึงขอเรียนชี้แจงเสียด้วยส่วนที่ท่านบอกว่าโรงเรียนตำรวจที่กรุงเทพฯ นี่ผลิตได้ปีละ ๕๐๐ คน แต่ท่านไม่ได้ส่งไปต่างจังหวัดเลย ขอเรียนว่าโรงเรียนตำรวจที่กรุงเทพฯ นี่ผลิตตำรวจที่กรุงเทพฯ ส่วนโรงเรียนตำรวจในต่างจังหวัดนั้นตั้งอยู่ที่ภาค คือภาค ๑ ตั้งอยู่ที่จันทบุรี ภาค ๒ ตั้งอยู่ที่ฉะเชิงเทรา ภาค ๓ ตั้งอยู่ที่นครราชสีมา ภาค ๔ ตั้งอยู่ที่อุตร ภาค ๕ ตั้งอยู่ที่ลำปาง ภาค ๖ ตั้งอยู่ที่กาญจนบุรี ภาค ๗ ตั้งอยู่ที่นครปฐม ภาค ๘ ตั้งอยู่ที่นครศรีธรรมราช ภาค ๙ ตั้งอยู่ที่ปัตตานี เพราะฉะนั้นตำรวจภูธรนั้นไม่ได้ผลิตไปจากกรุงเทพฯ ผลิตอยู่ที่ภาค คือทุกภาคนั้นมีโรงเรียนตำรวจของตัวเอง จึงขอเรียนผู้ตั้งกระทู้ตามด้วย อัตราตำรวจภูธรขาดเท่าใดก็ไปศึกษาที่ภาคนั้นเมื่อภาคใดเรียนจบครบ ๖ เดือนแล้ว ภาคก็ส่งไปยังจังหวัดที่ขาด ทางตำรวจนครบาลหรือที่กรุงเทพฯ นั้นไม่เคยชักกำลังตำรวจภูธรกลับเข้ามาเลย ตรงกันข้ามอย่างที่เราเรียนแล้วว่าในขณะ ๕ ปีที่แล้วมานี้รัฐบาลนี้ได้เพิ่มกำลังตำรวจภูธรถึง ๗ พันคนเศษ ส่วนในเรื่องการสืบสวนและสอบสวนนั้นขอเรียนว่าไม่ใช่หน้าที่ตำรวจ เป็นหน้าที่ของอำเภอและผู้ใหญ่บ้านและผู้ว่าราชการจังหวัด ตำรวจนั้นมีหน้าที่จับกุมตามคำสั่งของนายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัด เพราะฉะนั้นการสืบสวนนั้นย่อมไม่ได้มาจากท่านผู้ใหญบ้าน แต่ถึงกระนั้นก็ตามทางตำรวจก็ได้มีการช่วยเหลือผู้ใหญบ้านมาตามลำดับ ส่วนที่ท่านบอกว่าให้ข้าพเจ้าผลิตวิทยากรสืบสวนของตำรวจไปยัง

หมัก ๑๖

หัวเมืองนั้น บัดนี้ดำเนินการอยู่แล้วโดยเราได้ตั้งกองสอบสวนกลางภาคขึ้นในปี ๒๕๕๕ และในปีต่อไปนั้นจะขยายออกไปตามลำดับ ขอเรียนว่านักเรียนสืบสวนของกรมตำรวจในปัจจุบันนี้ทั้งนาย-
 ตำรวจและนายอำเภอนั้นมีเพียง ๕๐๐ คน ในครั้งหนึ่งจะต้องใช้เวลาทำการอบรมถึง ๖ เดือน
 จึงจะสำเร็จวิชาโรงเรียนสืบสวน และโรงเรียนสืบสวนนี้ได้ตั้งมาในสมัยรัฐบาลนี้เป็นครั้งแรก
 เพราะฉะนั้นที่จะ เอาให้ทันอกทันใจให้วิทยากรของตำรวจที่จะติดตามผู้ร้ายกระจายไปถึงต่าง-
 จังหวัดได้นั้น ขอเรียนว่าจะต้องใช้เวลาอีกนานปี อนึ่งรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยก็กำลังจะ
 พิจารณาย้ายโรงเรียนสืบสวนนี้ไปอยู่ที่สามพรานจังหวัดนครปฐม เพื่อให้สามารถรับนายอำเภอ
 ปลัดอำเภอ นายตำรวจ นายสืบ พลตำรวจเข้าโรงเรียนนี้ให้มากขึ้น แต่ปีนี้ไม่ได้รับงบประมาณ
 จากกระทรวงการคลัง แต่ข้าพเจ้าคิดว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยคงจะได้ช่วย
 เหลือในเรื่องเงิน ก.ศ.ส. ให้พอขยายไปก่อน เพราะที่สวนสุนันทานี้ทางกระทรวงศึกษาธิการ
 กำลังการที่จะขยายเป็นโรงเรียนฝึกหัดครู และกระทรวงศึกษาฯ ต้องการอยู่ ข้าพเจ้าคิดว่า
 ในต่อไปนี้รัฐบาลคงจะได้พิจารณาในเรื่องนี้ด้วย

ข้าพเจ้าคิดว่าในต่อไปนี้รัฐบาลคงจะได้พิจารณาในเรื่องนี้ด้วย ขอเรียนว่าคำร้องที่ท่านบอกว่ามีอำเภอละสามคนที่ท่านไปพบนั้น ข้าพเจ้าคิดว่า เขาส่งออกไปตรวจท้องที่มากกว่า ไม่มีการไปเรียงรายรับรัฐมนตรีคนหนึ่งคนใดเลย เวลาข้าพเจ้าไป ข้าพเจ้าก็ไปบอกจังหวัดระยอง กองเกียรติยศ เพราะเหตุว่าในขณะนี้ไม่ต้องการที่จะให้คำรวจเข้ามาอยู่รวมในจังหวัด เพราะฉะนั้นให้ไปอยู่ประจำการตามอำเภอ และอัตราของคำรวจตามอำเภอหนึ่งนั้น ขอเรียนว่าอย่างน้อย ๒๕ คน น้อยกว่านี้ไม่ได้ คำรวจตำบลนั้นมีตำบลละ ๑๒ คน การที่จังหวัดเรียกกระดมมาเป็นครั้งคราวนี้เขาจะเป็นความจริง เช่นในเรื่องการไปรับเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวครั้งนี้เป็นต้น ข้าพเจ้าทราบว่ามีการระดม แต่กรมคำรวจได้กำชับไปหลายครั้งหลายคราแล้ว ห้ามไม่ให้ระดมคำรวจอำเภอตามท้องที่นักดับเข้ามาในต่างจังหวัด และถึงในขณะที่มีการปราบปรามโจรผู้ร้ายในฤดูแล้งนี้แล้ว ทางกรมคำรวจห้ามขาดไม่ให้เรียกกระดมคำรวจกลับมา ส่วนในเรื่องที่ท่านบอกว่าขณะนี้สายตรวจของคำรวจต่าง ๆ นั้นน้อยลงไปต่างจังหวัด ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่าใคร่ทราบว่ากระทรวงการคลังยังไม่ได้อนุมัติให้ได้รับเบี้ยเลี้ยง ข้าพเจ้าขอยืนยันกับผู้ตั้งกระทู้ว่า ท่านก็เป็นสมาชิกพรรคเสรีมนังคศิลาในคราวประชุมคราวที่แล้ว ก็ได้เสนอญัตติขอให้กระทรวงมหาดไทยตกลงกับกระทรวงการคลังให้จ่ายเบี้ยเลี้ยงให้มีการตรวจท้องที่ไ้มากขึ้นเหมือนอย่างปีที่แล้ว เมื่อวานนี้คณะรัฐมนตรีได้ลงมติให้กระทรวงมหาดไทยกับกระทรวงการคลังเพิ่มเบี้ยเลี้ยงให้คำรวจสายตรวจนี้เป็นไปเพื่อความประสงค์ของผู้ตั้งกระทู้แล้ว

นายชาตยุทธ์ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : เท่าที่ พญา รัฐมนตรีช่วยว่าการและอธิบดีกรมตำรวจได้ตอบมานั้นก็รู้สึกว่าเป็นที่เข้าใจดี แต่ว่ายังมีข้อข้องใจอยู่หนึ่ง คือว่าเรื่องคำรวจตำบล เรื่องนี้เป็นนโยบายของกระทรวงมหาดไทยที่จะผลิตคำรวจเพื่อช่วยเหลือประชาชนนับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งพญา ได้ดำเนินการมาแล้ว ปรากฏว่าคำรวจตำบลที่ผลิตนั้นไม่ได้ดำเนินการ เป็นลำเป็นสัน และยังไม่ทราบว่า จะเอาเงินจำนวนใดจ่ายเป็นค่าเบี้ยเลี้ยง

และค่าเงินเดือนประจำ จึงอยากจะทราบเรียน ณ ที่นี้ว่าท่านจะมีวิธีการใดบ้างที่จะให้ตำรวจ
 ค่าสนับเข้าดำเนินการเลขที่เค้นว เพราะว่าขณะนี้ได้คัดเลือกกันมานาน บางคนต้องเสียเบี้ยบำ
 ราชทางอยากจะเป็นตำรวจค่าสนับก็มี เรียกว่าคอร์ปชั่น มันก็มีอยู่เหมือนกัน ฉะนั้นจึงขอทราบเรียน
 เป็นคำถามว่า เมื่อใดจึงจะได้ดำเนินการเรื่องตำรวจค่าสนับให้แน่นอน และให้มีหลักการอัน
 แท้จริง

ประการที่สอง ขณะนี้ปรากฏว่าผู้ร้ายได้เกิดชุกชุมขึ้นในท้องที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งผู้ร้ายนั้นก็มิใช่ซึ่งเข้าพเจ้าไ้เรียนให้ท่านอธิบดีทราบแล้ว แต่ว่าตำรวจ
 ของเรารู้ไม่ไ้ก็ เพราะมีปืนคาร์ไบน์ แต่ของเรามีเพียงปืนพระราม ๖ กับปืนแบบ ๕๓ เท่านั้น
 ักออกไปที่ไร ก็จับไม่ไ้ เพราะว่าปืนคาร์ไบน์ของเขามีตั้ง ๖ - ๗ กระบอก เรื่องนี้อยากจะ
 ทราบเรียนว่า เรื่องอาวุธนี้ ถ้าจ่ายให้คนที่มีความประพฤติดี แล้วไม่เป็นภัย เว้นแต่จะจ่ายทั่วไป
 ่งอยากจะทราบเรียนว่า จะจ่ายให้จังหวัดละ ๓ กระบอกไ้หรือไม่ คือทราบเรียนข้อเท็จจริง
 ่งอย่างนี้ ถ้าเอามาเบิกเงินเดือน ต้องเอาครูประชาบาลไม่ต่ำกว่า ๕๐ คนเป็นเรียงแถวจน
 ่งอำเภอ เพื่อจะวางสายว่าผู้ร้ายจะมาหรือไม่ และเวลาทางจังหวัดจะออกไปจ่ายเงินให้
 ักสร้างทางหลวงแผ่นดินหรือการก่อสร้างอะไร ต้องเอาผู้ใหญ่บ้าน เรียงแถวกันไปอีก ไม่มีอาวุธ
 ักผู้ใหญ่บ้านก็ไม่มีอาวุธอย่างนี้เป็นข้อเท็จจริงซึ่งผมได้พบมาแล้ว จะแก้ไขข้อนี้ไ้หรือไม่ คือเอาปืน
 ักหมัยหรือลูกกระเบิดแก่ส่น้ำตาให้แก่จังหวัดต่าง ๆ เพื่อจะตัดกำลังผู้ร้ายจะไ้หรือไม่ เรื่อง
 ักผู้ร้ออยากจะทราบเรียนเหลือเกินว่าจังหวัดที่โง่มากที่สุดที่ไม่มีอาวุธหันผู้ร้าย นี่คนพร้อมที่จะสู้แก่
 ักผู้ไม่มี ก็สู้กันไม่ไ้

ประการที่สาม เรื่องยานพาหนะนี้ โลกของเรามีวิวัฒนาการมากมายเหลือเกิน
 ักนั้นถ้าหากว่าจะให้รวดเร็วและวิวัฒนาการเหมือนกับโลกของเรากำลังเป็นอยู่นี้ กรุณาไ้จับ
 ักยานพาหนะไปให้แก่อำเภอละหนึ่งคันจะไ้หรือไม่ เพราะรถจี๊ปซึ่งเราไ้รับมากก็เป็นจำนวนมาก

ทั้งนี้ เพื่อที่จะปราบปรามไพร่พลเร็วและผลดีนั้นจะตกแก่อธิบดีกรมตำรวจคนนี้เอง ถ้าทำได้ไม่ใช่
 ประชาชนคนเคี้ยวคอก แต่ตกแก่กรมตำรวจซึ่งท่านบริหารอยู่จะทำได้หรือไม่ นอกจากนั้นสำหรับ
 การสืบสวนคดีนั้นได้มีเจ้าหน้าที่ตามจังหวัดต่าง ๆ เมื่อใดแจ้งความแล้วมักจะไม่ไปทันกับสาเหตุ
 มักมีวิธี ๆ รอ ๆ และบอกว่าเวรคนนั้นเวรคนนี้หาตัวกันยุ่งหมด เรื่องนี้ท่านจะกำชับให้หรือไม่
 ว่าถ้าได้รับแจ้งเกิดคดีอุกฉกรรจ์ในเวลาใดต้องตรงไปยังที่เกิดเหตุทันที และขอให้กำชับด้วยว่า
 ขออย่าไปปล้นราษฎรเป็นครั้งที่สอง ใครจะให้ท่านรับทราบไว้ด้วย คือที่ว่าปล้นเป็นครั้งที่สอง
 เป็นอย่างนี้ ผู้ร้ายปล้นครั้งแรกหมด คราวหลังไปสืบอีก ก็ในราษฎรเข้าไปอีก ไม่ว่าไหนก็
 ไหนเปิดไหนอะไร เข้าไปอย่างนี้จริงท่านอาจจะไม่ทราบ แต่คนอยู่ใกล้ทราบ คือตัวกระผมนี้ไปรด
 กำชับไปด้วยอย่าไปเอากับราษฎรเป็นครั้งที่สอง มันมีจริง ๆ ด้วย และมันเป็นธรรมเนียมเหลือ
 เกิน คนภาคอีสานนี้ถ้าเห็นเจ้าเห็นนายไป อยากให้กิน ท้อปากให้กินนี้ก็เพราะว่ามีคนออกปาก
 จึงขอให้ท้าวฯ ได้กำชับด้วยในระหว่างที่ท้าวฯ กำลังดำรงตำแหน่งอยู่นี้ หวังว่าท่านคงจะทำ
 ให้ตำรวจไทยนี้วิวัฒนาการยิ่งขึ้นสมกับเจตนาของท่าน

นายพลตำรวจเอก เจ้า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

ท่านผู้ตั้งกระทู้ได้ถามว่าอาวุธปืนคาร์ไบน์จะจ่ายไปให้จังหวัดละ ๓ กระบอกได้ไหม มีมากกว่า
 ๓ กระบอกและขอยืนยันว่ามีทุกอำเภอ ๆ อย่างน้อย ๓ กระบอก ในปัจจุบันนี้ท่านสามารถที่จะ
 ไปดูได้ที่ทุกสถานีตำรวจ และในการที่ท่านบอกว่าผู้ร้ายมีอาวุธมากกว่าตำรวจนั้น ไม่จริง
 ตำรวจหนึ่งนั้นได้ทำการต่อสู้กับผู้ร้ายซึ่งมีอาวุธสะเทิน คาร์ไบน์ที่เรียกว่าอาวุธยิง เร็วขึ้นเพียง
 ๑ - ๓ ครั้งเท่านั้นทั่วราชอาณาจักร ไม่ได้ปะทะกันทุกวันเลย แต่ตรงกันข้ามท่านอย่าลืมนึกว่า
 ปืนพระราม ๒ หรือปืนเล็กยาวแบบ ๘๓ นั้นจะไม่มีมือปืนที่จะทำการต่อสู้ผู้ร้ายได้ ข้าพเจ้า
 ขอเรียนว่าถ้าท่านมีปืนสะเทิน คาร์ไบน์ ข้าพเจ้ามีอาวุธปืนพระราม ๒ ข้าพเจ้ายินดีที่จะสู้กับ
 ท่าน เพราะเหตุว่าเป็นปืนยิงได้ยาวกว่าปืนสะเทิน คาร์ไบน์ยิงสั้นนิดเดียว ปืนพระราม ๒ นั้นยาว

มาก เพราะฉะนั้นอาวุธปืนของทหารราบเวลานี้ เขายังใช้ปืนเล็กยาวนี้เป็นอาวุธหลักอยู่เสมอ ไม่ใช่ปืนกลเป็นอาวุธหลัก เหตุที่มันเป็นกลนั้นยิงได้ในระยะสั้น เพราะฉะนั้นท่านเข้าใจความสามารถของอาวุธนั้นผิด ส่วนตำรวจตำบลนั้นขอเรียนว่า กระทรวงมหาดไทยนั้นได้พิจารณาอยู่ตลอดเวลา ในคราวตั้งงบประมาณนี้ เราได้พิจารณาตั้งตำรวจตำบลแค่เป็นเงินถึง ๓๖ ล้านบาท เพราะฉะนั้นในการนี้ก็จะจำเป็นต้องระงับรอไว้ก่อน เพราะการที่จะเพิ่มตำรวจถึง ๔ พันคนทันทีนั้น ขอเรียนว่าทำไม่ได้ ไม่มีโรงเรียนอบรม ไม่ใช่ตำรวจนั้นเข้ามาได้เฉย ๆ ต้องทำการอบรมอย่างน้อย ๒ เดือนหรือ ๑ ปี ถึงกระนั้นก็ตามกระทรวงการคลังก็ยังได้พยายามขยายอัตรากำลังตำรวจขึ้น เพื่อจะสำรองไว้เป็นตำรวจตำบลหลายตำบลในปีี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าในระยะปีต่อไป ถ้าท่านผู้แทนราษฎรได้ร่วมมือกับทางรัฐบาลแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าตำรวจตำบลนี้จะสำเร็จไปตามความปรารถนาของท่าน สมาชิกกองอาสารักษาคินแดนซึ่งว่าร้องว่าจะเข้ามาทำหน้าที่เป็นตำรวจตำบล แต่ยังไม่ได้เริ่มลงมือทำนั้น ขอเรียนว่าในฤดูปรามปรามผู้ร้ายนี้ ทางผู้ว่าราชการจังหวัดจะได้ไรสมาชิกกองอาสารักษาคินแดนทำหน้าที่เป็นตำรวจในการปรามปรามด้วย และกรมตำรวจจะได้ให้เบี้ยเลี้ยงและสิทธิต่าง ๆ ในขณะที่มีการปรามปรามผู้ร้ายเช่นเดียวกับตำรวจเหมือนกัน เพราะฉะนั้นก็เป็นเรื่องที่จะเริ่มให้มีตำรวจตำบลขึ้นในสมัยที่ท่านผู้แทนราษฎรนี้ต้องการ ส่วนที่ท่านบอกว่าให้จ่ายแกสน้ำคา ลูกกระเบิดมือไปนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่าไม่ถูกวิธีทาง เพราะการใช้อาวุธหนักต่อประชาชนนั้นไม่สมควรอย่างยิ่ง ตำรวจนั้นมีนโยบายว่าถึงแม้ว่าจะเสียชีวิตลงไปบ้าง แต่ไม่ได้ใช้อาวุธรุนแรงเป็นอันทราบเกาะเกาะไปกับคนอื่น คิดว่าที่จะทำความเดือดร้อนให้แก่ประชาชน เพราะฉะนั้นอาวุธที่มีภัยแรงต่าง ๆ นั้น กรมตำรวจจึงไม่มีความปรารถนาที่จะใช้ นอกจากจำเป็นและในขณะที่เครื่องสื่อสารพร้อมมูลแล้ว ถ้าจำเป็นที่จะใช้อาวุธร้ายแรงเช่นนี้ เราสามารถที่จะขนส่งไปยังต่างจังหวัดได้ทันที

สภาผู้แทนราษฎร ว. ๒ ๓/๕๕

เขียน

๖๐/๑

สถานยานพาหนะนั้นข้าพเจ้าขอเรียนว่าในปีนี้จะได้จัดการเพิ่มไปให้บ้าง แต่จะมีทุกอำเภอ นั้นยังไม่พอ เพราะทางกรมตำรวจได้รับงบประมาณน้อยมาก ส่วนการที่ท่านกำชับที่จะให้กำจับพนักงานสอบสวนได้ไปสำรวจสถานที่เกิดเหตุในขณะที่เกิดคดีอุกฉกรรจ์ให้ทันที่นั้น ข้าพเจ้าขอแจ้งว่าขณะนี้กระทรวงมหาดไทยมีระเบียบแบบแผนอยู่แล้ว แต่เมื่อท่านได้ร้องและตักเตือนมาทางกระทรวงมหาดไทยก็จะได้รับไปกำจับผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอต่อไป

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : หม่อมเวลาดำหรับกระชู้แล้ว

สภาผู้แทนราษฎร ว. ๒ ๓/๕๕

เดียน

๒๓๖
๑๐/๒

คือไปขอพิจารณาในระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอัน
กระทบถึงความปลอดภัยหรือยาสุกแห่งสาธารณสุข (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕... (คณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ) รัฐสภาเสนอ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองกิจการค้าชายอื่นกระทบถึงความปลอดภัยหรือ
ผาสักแห่งสาธารณชน (ฉบับที่...)

พ.ศ. ๒๕...

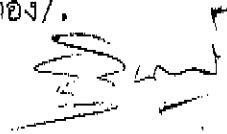
หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองกิจการค้าชายอื่นกระทบถึงความ
ปลอดภัยหรือผาสักแห่งสาธารณชน โดยเพิ่มประเภทกิจการคลังสินค้า

เหตุผล

โดยที่ปรากฏว่าขณะนี้ใ้มีผู้ประกอบการคลังสินค้ากันมากขึ้นและกิจการ
ประเภทนี้มีลักษณะ เป็นกิจการค้าที่อาจกระทบถึงความปลอดภัยหรือความผาสักของ
สาธารณชนได้ สมควรที่จะกำหนดให้ เป็นกิจการค้าชายที่อยู่ใ้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วย
การคุ้มครองกิจการค้าชายอื่นกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสักแห่งสาธารณชน.

สำเนาถูกต้อง/

แผนกระเป็ยบวาระ

จำนงคัพ หิมพ.

ทาน.

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติ

ควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัย
หรือผาสูกแห่งสาธารณชน (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕๕

.....
.....
.....

โดยที่ เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขาย
อันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสูกแห่งสาธารณชนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขาย
อันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสูกแห่งสาธารณชน (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕..."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราช
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

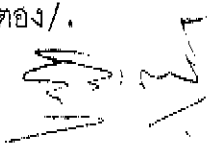
มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมกิจการ
ค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสูกแห่งสาธารณชน พุทธศักราช ๒๕๓๑ และให้
ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓ ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบกิจการประกันภัย คลังสินค้า ธนาคาร
ออมสิน เครดิตฟองซิเอร์ หรือกิจการอันมีสภาพคล้ายคลึงกันในประเทศไทย เว้นแต่จะ
ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะการนั้น

ในเวลาที่ยังไม่มีกฎหมายเฉพาะการ ห้ามมิให้ประกอบกิจการค้าขายดังกล
นั้นในประเทศไทย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐบาลทางกระทรวงเจ้าหน้าที่ภายใต้บังคับ
แห่งบทบัญญัติมาตรา ๖"

มาตรา ๔ กิจการคลังสินค้าบรรดาที่มีอยู่แล้ว ต้องขอรับอนุญาตภายในก
หกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ.

สำเนาถูกต้อง/

แผนกระเบียบวาระ
จำนวนคดี พยพ.
ทาน.

๑๐.๕๒ น.

พลตรี สิริ สิริโยธิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าชายันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน (ฉบับที่..)

พ.ศ. ๒๔๖๖

โดยหลักการ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าชายันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน โดยเพิ่มเติมประเภทกิจการคลังสินค้า

เหตุผล โดยที่ปรากฏว่าขณะนี้ได้มีผู้ประกอบการคลังสินค้านับมากขึ้นและกิจการประเภทนี้มีลักษณะเป็นกิจการค้าที่อาจกระทบถึงความปลอดภัยหรือความผาสุกของสาธารณชนได้ สมควรที่จะกำหนดให้เป็นกิจการค้าชายันที่อยู่ใต้มงคบังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าชายันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน

โดยที่หากว่าการดำเนินการกิจการคลังสินค้านี้ดำเนินเป็นการไม่รัดกุมและเพียงพอแล้วเมื่อเกิดการล้มเลิกหรือการทุจริตซึ่งมีผลกระทบกระเทือนถึงการค้ำและเศรษฐกิจของประชาชนได้เป็นอันมาก รัฐบาลจึงขอเสนอในที่นี้

๑๐.๕๓ น.

นายประสิทธิ์ จุลละเทศ (สงขลา) : ในการที่รัฐบาลได้เสนอกฎหมายเพิ่มเติมเรื่องเกี่ยวกับกฎหมายกิจการค้าอันกระทบถึงความปลอดภัยและความผาสุกของประชาชน โดยเพิ่มกิจการคลังสินค้าขึ้นมาอีกข้อหนึ่งนั้น กระผมเห็นว่าในเรื่องกิจการคลังสินค้านั้น เรามีปัญหาหรือมีประเด็นอยู่ว่า จะถือว่ากิจการคลังสินค้านั้นเป็นกิจการค้าชายันที่กระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกของประชาชนหรือไม่ นี่เป็นประเด็นข้อแรก เพราะเหตุว่าถ้าหากว่าเราพิจารณากันแต่แรกเราจะเห็นได้ว่ากฎหมายนี้เก่าเทนิคเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๖๖ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ออกมาในสมัยราชาธิปไตยกฎหมายฉบับนี้นั้นได้ควบคุมกิจการสาธารณูปโภค เป็นคัมว่ากิจการรถไฟ กิจการรถราง การขุดคลองอะไรต่าง ๆ นั้นเป็นข้อหนึ่ง และอีกข้อหนึ่งควบคุมถึงกิจการค้าอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกของประชาชนได้มีมาตราเก่า คือของเดิมได้ระบุไว้ว่าเป็นกิจการธนาคาร กิจการประกันภัย กิจการเคเรคิตฟองดิเออร์ หรืออะไรอื่นเท่านั้น เพราะฉะนั้นในการที่เราจะร่างกฎหมาย

ขึ้นมาเพิ่มเติมได้กิจการคลังสินค้าลงไปนั้นก็มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่า กิจการคลังสินค้านั้น
 เป็นกิจการที่เกี่ยวกับความผาสุกหรือความปลอดภัยของประชาชนหรือไม่ ถ้าหากว่าไม่ใช่เป็นกิจการ
 เกี่ยวกับความปลอดภัยหรือความผาสุกของประชาชนแล้ว การที่จะเพิ่มเติมกิจการคลังสินค้าลงไป
 ในร่างกฎหมายฉบับใหม่นี้ก็น่าจะไม่ถูกต้อง สำหรับในกิจการที่ได้ระบุไว้ตามกฎหมายเก่า
 เป็นคนว่ากิจการประกันภัยนั้น เราจะเห็นได้ว่ากิจการคลังสินค้านั้น เราได้มีประมวลกฎหมายแพ่ง
 และพาณิชย์ที่ได้ออกไข้อยู่แล้วว่ามีวิธีการของนายคลังสินค้าซึ่งมีหน้าที่หรือมีอาชีพในการที่จะรับ
 ของในคลังสินค้าไว้เพื่อำหน้าเห็นใจของตัวเอง นี่เป็นวิธีการที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
 มีบัญญัติไว้โดยครบถ้วนอยู่แล้วก็น่าจะเป็นวิธีการอย่างหนึ่งในการปฏิบัติในกฎหมายเกี่ยวกับทางแพ่ง
 ในเรื่องกิจการคลังสินค้าหรือว่าอีกนัยหนึ่งเราเรียกกันว่าเก็บของในคลังสินค้า กฎหมายเกี่ยวกับ
 เรื่องการประกันภัยนั้นก็ดีหรือว่ากฎหมายเกี่ยวกับเรื่องกิจการคลังสินค้าหรือเก็บของในคลังสินค้า
 นี้ได้มีประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้บัญญัติไว้แล้วเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๖๕ เพราะฉะนั้นความ
 พ้องหมายของร่างที่ได้ออกกฎหมายควบคุมกิจการค้าและความปลอดภัยกับความผาสุกของประชาชน
 ที่นั่น

ได้ออกมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๑ แล้วได้ระบุในกฎหมายเดิมว่ากิจการประกันภัย แคว่ว่ากิจการคลังสินค้าค้นหาได้ระบุลงไปไม่ ก็อาจจะเห็นได้ว่าผู้ร่างกฎหมายในชั้นแรกหรือชั้นเกิมนั้นคงจะได้พิจารณาแล้วว่า กิจการคลังสินค้าค้นหาใช้เป็นกิจการที่กระทบกระเทือนถึงความผาสุกและความปลอดภัยของประชาชนไม่ เสรีภาพในการค้านั้นก็มีความจำเป็นอยู่ เพราะฉะนั้นการที่เราจะออกกฎหมายมาเป็นการขั่นในการที่เราจะวางเงื่อนไขต่าง ๆ ในการประกอบกิจการคลังสินค้านั้นก็รู้สึกว่าจะไม่มีความจำเป็น แล้วก็เสรีภาพในการค้ามันควรจะเป็นอย่างนั้น ที่นี้ก็มีปัญหาจะต้องพิจารณาว่าจะเข้าอย่างที่ว่าหรือไม่ ซึ่งข้าพเจ้าเองเห็นว่าไม่น่าจะเข้า ความมุ่งหมายที่จะกระทบกระเทือนถึงความผาสุกและความปลอดภัยกิจการคลังสินค้าก็ไม่มีอะไร นอกจากว่าเป็นการค้ำระหว่างนายคลังสินค้าที่ริมปากของในโกดังของตัวเองแล้วเก็บค่าฝากของมั่งหรือมีการจำหน่ายของกันบ้าง อย่างนี้มันก็ไม่ใช้เป็นเรื่องที่จะกระทบกระเทือนถึงความปลอดภัยของประชาชน มันเป็นเรื่องระหว่างพ่อค้ากันเอง เพราะฉะนั้นในการที่รัฐบาลจะได้บัญญัติกฎหมายเพิ่มเติมในเฉพาะกิจการคลังสินค้าขึ้นมาข้าพเจ้าก็ไม่เห็นต้อง แล้วอีกประการหนึ่งถ้าจะพิจารณาแล้วเราจะเห็นได้ว่า การแก้กฎหมายฉบับนี้ก็ไม่มีกฎหมายอะไรนัก เพราะเหตุว่ามันมีบทกำหนดโทษอยู่ในร่างกฎหมายเดิมก็ไม่ได้แก้ไว้ เป็นต้นว่าโทษปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือว่าปรับเป็นรายวัน วันละพันบาท ซึ่งตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๗๑ เป็นต้นมาจนกระทั่งมีคดีการ เงินนั้นก็เพิ่มขึ้นเป็นอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๕ เท่า ซึ่งเราเคยแก้กฎหมายอาญากันมาโดยวิธีการอย่างนั้น แคว่ว่ารัฐบาลนี้ก็ได้เสนอร่างกฎหมายขึ้นมาเฉพาะเพียงเท่านั้นเท่านั้น หาได้แก้ในเรื่อง โทษไม่ สิ่งเหล่านี้ก็เป็นข้อบกพร่องอยู่บางประการ ซึ่งจะใคร่เรียนข้อสังเกตไว้สำหรับท่านกรรมาธิการต่อไป.

๑๑.๕๗ น.

พลตรี ศิริ สิริโยธิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอชี้แจงตามข้อที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติสงสัยดังต่อไปนี้

ในประการที่ ๑ ที่ว่ากฎหมายนี้จะเข้าอยู่ในเขตความปลอดภัยหรือความผาสุกของ
 สาธารณชนหรือไม่นั้น คือเนื่องจากว่ากฎหมายฉบับนี้ตั้งที่ท่านไต่ถามแล้วว่า เป็นกฎหมายเกิด
 ขึ้นสมัยราชาธิปไตย ตั้งแต่สมัยปี พ.ศ. ๒๔๗๑ ในพระราชบัญญัติอันนั้นได้ประมวลรวมกิจการ
 เหล่านี้ไว้ด้วยกันตั้งที่ท่านไต่ถามมาแล้ว เพราะฉะนั้นวิวัฒนาการในด้านการค้านั้นย่อมเปลี่ยนแปลง
 แปลงไปตามเหตุการณ์ แต่ก่อนนี้ในเรื่องด้านการคลังสินค้านั้นยังไม่ค่อยจะมีปรากฏแพร่
 หลายขึ้น เพราะตั้งแต่ปี ๒๔๗๑ มา ประเทศไทยเรามีในเรื่องนี้้อย แต่อย่างไรก็ตามมูลเหตุ
 ในการที่จะให้เกิดเรื่องนี้ที่รัฐบาลจะเสนอมาขึ้นเป็นเพราะ เหตุว่าเนื่องจาก ในปัจจุบันนี้เรา
 ยังมีไม่มีการควบคุมกิจการประเภทการคลังสินค้า จึงเปิดเป็นช่องโหว่ให้เกิดเป็นการเสียหาย
 ขึ้น เช่นเคยมีอยู่ครั้งหนึ่งปรากฏว่าครั้งสินค้าไต่ออกในประทวนสินค้าที่ไม่ตรงกับความจริง
 และก่อให้เกิดความเสียหายและความสับสนอลหม่านเคยปรากฏมาครั้งหนึ่ง ทำให้บรรคาร้าน
 ค้าต่าง ๆ ตลอดจนกิจการของธนาคารอันสืบเนื่องมาขึ้นได้รับความกระทบกระเทือนและยุ่ง
 เหยียดกันขึ้น เพราะฉะนั้นกิจการคลังสินค้าเมื่อมีผู้ประกอบกันมาก ๆ ขึ้นอย่างนี้เห็นได้ว่า
 หากเปิดช่องโหว่ให้เกิดขึ้นตั้งนั้นถึงกระทบกระเทือนถึงบรรคาร้านค้าต่าง ๆ กิจการทาง
 ธนาคารทั้งสิ้น อันนี้เองจึงเป็นเหตุการณที่กระทบกระเทือนถึงทางเศรษฐกิจของประเทศและ
 ความผาสุกและความเคื้อครอนของประชาชน

ส่วนในประการที่สองที่ท่านว่ามีประมวลกฎหมายแพ่งอยู่แล้วนั้น ข้าพเจ้าก็ยอมรับ
 อยู่ในประมวลกฎหมายแพ่งมรพ ๓ ในเรื่อง เอกเทศ สัญญามีอยู่แล้วในลักษณะ ๑๔ ตั้งแต่
 มาตรา ๓๗๑ ถึงมาตรา ๓๘๖ ว่าด้วยสัญญาเก็บของนั้น ข้าพเจ้าอยากจะได้แจ้งว่าในกฎหมาย
 ว่าด้วยการค้าคลังสินค้า รัฐบาลได้พยายามศึกษาดูแล้วว่าการคลังสินค้าที่จะให้เกิดผลประโยชน์
 ไต่กันมีข้อสำคัญอยู่สองประการ ประการที่หนึ่งก็คือว่า เงื่อนไขต่าง ๆ ในทางกฎหมาย
 ที่เกี่ยวกับสัญญาเก็บของในคลังสินค้า เงื่อนไขอันนี้เราใคร่จะบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและ
 พินัยมรพ ๓ อย่างที่ท่านทราบ ส่วนอีกอันหนึ่งคือบทบัญญัติต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารและ
 ควบคุมกิจการของคลังสินค้า เพราะฉะนั้นในการที่ข้าพเจ้าเพิ่มเติมมาในที่นี้ขึ้น เพิ่มเติมเพื่อจะ
 ควบคุมกิจการบริหาร การดำเนินการของคลังสินค้าเท่านั้น

๓๖

เพราะว่าการทำประมวลกฎหมายแพ่งพาณิชย์บรรพ ๓ นี้ ท่านก็ทราบอยู่แล้วว่าได้ทำขึ้นมาประมาณ เวลาประมาณ ๓๐ ปี ในบรรพ ๓ ในเรื่องเอกเทศสัญญานั้นก็กล่าวละเอียดถึงสัญญาเก็บของในคลังสินค้าในเรื่องส่วนรายละเอียดในการที่ดำเนินกิจการคลังสินค้าหรือความคุ่มนั้นไม่มี เนื่องจากเหตุนี้เอง ที่จริงแล้วข้าพเจ้าก็เห็นด้วยกับท่านว่าในเมื่อสมัยร่างกฎหมายแพ่งพาณิชย์ในขณะนั้น *พรตพรต* ไม่ได้เราหวงไปคู่มือกิจการของคลังสินค้าแล้ว เราจะเห็นว่าเป็นการที่เหมาะสมในสมัยนั้น แต่ว่ามาในสมัยนี้การค้าเจริญขึ้น ความจำเป็นในการปฏิบัติงานสิ่งแวดลอมต่าง ๆ มันดันแปรไปตามยุคตามสมัย เพราะฉะนั้นเองเราจึงต้องควบคุมในการดำเนินการ ถึงแม้ว่าทางในด้านต่างประเทศบางแห่งก็มีได้กระทำกันเหมือนกัน เพราะฉะนั้นจึงขอชี้แจงตามที่ท่านได้ถามมา

๑๑.๐๐ น. นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับผู้ที่อภิปรายคดีค้านในครั้งแรกว่า การที่รัฐบาลเสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา นั้น ยังไม่รัดกุมเพียงพอ และเหตุผลและความจำเป็นก็ไม่พอเพียง ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ ได้ชี้แจงยอมรับอยู่ประเด็นหนึ่งว่ากรณีที่มีกฎหมายแพ่งแต่เดิมมานั้นเป็นการเรียกว่าออกมาตั้ง ๓๐ - ๔๐ ปีมาแล้ว รวมทั้งตลอดจนกฎหมายเกี่ยวกับกิจการนี้ก็ออกมาตั้งแต่สมัยราชาธิปไตยคือสมัย พ.ศ. ๒๔๗๑ แต่อย่างไรก็ตามท่านผู้เป็นประธานฯ ถ้าหากว่าความจำเป็นของรัฐบาลในอันที่จะต้องเห็นว่า เรื่องการคลังสินค้านี้เป็นเรื่องที่กระทบกระเทือนถึงความผาสุกและความปลอดภัยของประชาชนแล้ว ก็ไม่ใช่รัฐบาลนี้จะมาแก้มาตรา ๗ เพราะในมาตรา ๕ ของกฎหมายเดิมในวรรคท้ายได้เขียนไว้ชัดแจ้งว่าบรรดากิจการซึ่งอาจจะกระทบกระเทือนถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชนซึ่งจะได้ออกพระราชกฤษฎีการะบุมไว้ตามยุคตามกาล ก็หมายความว่าท่านอาจจะออกเป็นพระราชกฤษฎีกามาแก้ ในมาตรา ๕ ก็ได้ ว่าท่านควรจะเพิ่มอะไรขึ้นเพื่อป้องกันความ *พรต* / เดือดร้อนของสาธารณชนต่างๆ แต่นั่นหาได้ ท่านก็แก้มาตรา ๗ ในมาตรา ๗ นี้ ถ้าอ่านตามกฎหมายฉบับนั้นแล้วก็ไม่เป็น *พรต* เรื่องกระทบกระเทือนต่อความปลอดภัยเลย ถ้าเป็นการกระทบกระเทือนต่อความปลอดภัยแล้ว มาตรา ๕ เขาไม่เขียนไว้หรอก นี่เป็นประเด็นหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าจะต้องการจริง ๆ ก็ควรจะออกในมาตรา ๕ ออกเป็นรูปกฤษฎีกา แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อกี้ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

เศรษฐกิจได้พูดถึงว่าเป็นเรื่องยุ่งยากเดือดร้อนต่าง ๆ เป็นต้นว่าทางคลังสินค้า เสนอประทวนต่าง ๆ นิตพลาตมา การเสนอขอทุจริตต่อในเรื่องนี้ได้มีกฎหมายอาญาลงโทษไว้แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านก็ทราบว่าทางคลังสินค้านี้ไม่ได้กระทบกระเทือนต่อสาธารณชนแต่ประการใดเลย เป็นเรื่องของระหว่างพ่อค้าต่อพ่อค้า จริงอยู่ในขณะนี้คลังสินค้าเราเป็นรูปเหมือนโรงรับจำนำไม่ได้ทำหน้าที่โดยตรงเรื่องการคลังสินค้า เพราะวิธีการคลังสินค้าโดยแท้จริงนั้นเขาต้องตั้งอยู่ที่ท่าเรือ โดยปกติ นี้ระเบียบการคลังสินค้าทั่วโลกที่เขาทำกันและการคลังสินค้าแล้วการยกย่องจากรัฐบาล จนกระทั่งออกสินค้าโดยตราบยังไม่ต้องเสียภาษี จนกระทั่งสินค้าผ่านถึงมือผู้ซื้อหรือผู้ถือคอนซูมเมอร์ () ผู้บริโภคเสียก่อนถึงจะเสียภาษี แต่เมื่อรัฐบาลไทยเราโดยอ้อมมีการจดทะเบียนการคลังสินค้าตามประมวลแห่งขึ้นไปแล้ว ก็ท่านจะมาออกกฎหมายนี้ไปควบคุมวิธีดำเนินการ เขาอย่างไร ในแมนเนจเม้นต์ () งานอันนี้มันเรื่องของหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารงานของคลังสินค้าเขา ไม่ใช่ของศีกการ ก็จดทะเบียนตามกฎหมายแพ่งและฉีกการควบคุมต่าง ๆ เขาก็มีกำหนดแล้วว่าค่าพรีเมียมสูงเกินเท่านั้นเท่านั้นไม่ได้ มันมีตามกฎหมายทั้งนั้น พลเอกเจเนอรัล () ในการที่จะฝากหรือจำนำสินค้านั้นก็ไม่ได้อะไรต่าง ๆ แล้วความรับผิดชอบแล้ว ถ้าหากว่าเพื่อความปลอดภัย สมมุติว่าสินค้านั้นจำเป็นในการคลอชิงชีพ ข้าพเจ้าว่าไม่ว่าที่ไหนก็ไม่พ้นวิสัยทั้งนั้น ถ้าหากตัวผู้ที่จะทำกันอย่างนั้นละก็ และอีกประการหนึ่งวิธีการคลังสินค้านั้นเท่าที่ข้าพเจ้าเองก็ผ่านมา ท่านผู้เป็นประธานฯ ใครเอาสินค้าไปฝากก็มีการประกันทุกอย่าง การเก็บรักษา ต้องมีผู้เชี่ยวชาญในสาขาใดก็ไปเก็บรักษาที่ดี ไม่ใช่ว่าลุ่มลุ่มห่าไปเก็บ อย่างเอาสินภาระจกไปนอนไว้ก็ต้องแตกหมก ถ้าคนไม่รู้ ข้าพเจ้าคิดว่าอย่างนี้ ท่านไม่ควรจะต้องมาสนใจด้วย เพราะวิธีการคลังสินค้านั้นระหว่างเอกชนต่อเอกชน ไม่ใช่ต่อมหาชน ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าหากว่ารัฐบาลทำเป็นจริง ๆ แล้ว ข้าพเจ้าขออย่างนี้ว่าก็ขอที่จะออกกฎหมายฎีกาให้ตามมาตรา ๕ มากกว่า นี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าหากว่ารัฐบาลยืนยันว่าเพื่อความผาสุกของประชาชนจริง ๆ และก็ไม่ต้องกลัวที่ไปให้เป็นมาตรา ๗

๓๕

๑๑๐๘ น.

พลตรี ศิริ สิริโยธิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ : ขอบคุดที่ท่านให้
 ข้อสังเกตมา แต่ขอชี้แจงให้เข้าใจในการที่จะแก้ไขในมาตรา ๕ มาตรา ๕ กล่าวว่
 "กิจการดังจะกล่าวต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นกิจการค้าขายอันเป็นสาขาภูมิโลก ฯลฯ " แลส่วน
 มาตรา ๑ "ห้ามมิให้บุคคลผู้ใดประกอบกิจการ..." เพราะฉะนั้นในกิจการนี้ที่อยู่ในประเภทเดียว
 ใกล้เคียงกัน "..... ประกันภัย ธนาคาร ออมสิน เคาชพิงซีเออร์ หรือกิจการอันมีสภาพคล้าย-
 คลึงกัน ฯลฯ " เพราะฉะนั้นคลังสินค้าที่อยู่ในสภาพคล้ายคลึงเช่นนี้เราจึงเอามาใส่ในมาตรา ๑
 นั้นประการหนึ่ง ประการที่ ๒ สมมติถ้าเราเ้าควบคุมอย่างนี้แล้วก็จะทำให้กิจการของคลัง-
 สินค้าที่อยู่ในกิจการที่มั่นคง เพราะเ้าศึกษาฐานะขอเท็จจริงในขณะเ้าปรากฏว่าบางแห่งที่เ้ากระทำ
 กิจการคลังสินค้าขึ้นนั้น ฐานะของถาวรกระทำกิจการคลังสินค้านั้นอยู่ในสภาพแตกต่างกัน บางคน
 เ้าทำเป็นบริษัทจำกัด บางคนเ้าทำเป็นห้างหุ้นส่วน บางคนเ้าทำเป็นเ้าอย่างโน้นอย่างนี้ขึ้นมา เพราะ-
 ฉะนั้นเ้าเ้าเองหาความมั่นคงไม่ได้ เมื่อหาความมั่นคงไม่ได้ ถ้าเ้าออกกฎหมายควบคุมอันนี้แล้ว
 ทางกระทรวงเศรษฐการซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่จะเ้าออกระเบียบในการควบคุมว่าฐานะของกิจการคลัง
 สินค้านั้นควรมีฐานะอย่างไร และจะต้องปฏิบัติอย่างไร เช่นมีการเช็คสตอกกันระยะเท่าไร เพื่อ
 ความมั่นคงในเรื่องเหล่านี้ ซึ่งทางกระทรวงเศรษฐการ เมื่อกฎหมายเ้าออกก็จะเ้าออกระเบียบอันนี้
 เ้าไปแบบประกันภัยซึ่งทางกระทรวงเศรษฐการเ้าออก เพราะฉะนั้นการกระทำดังนั้นรัฐบาล
 มุ่งหวังเพื่อป้องกันความยุ่งยากแห่งสังคมในทางด้านเศรษฐกิจของประชาชน ข้าพเจ้าเชื่อว่า
 ประโยชน์ที่เ้านี้ ประโยชน์ที่เ้าแก่สังคม ไม่เ้าแก่ผู้เ้า และเพื่อป้องกันความยุ่งยากของสังคม
 ดังกล่าวโดยเจตนาพนั้นจึงขอเสนอกฎหมายเ้า

๑๑๐๘ น.

นายทิม กุวิพัทธ์ (อนุรักษธานี) : ข้าพเจ้าไม่เห็นควยในการที่จะออกกฎหมาย
 ฉบับนี้ เพราะว่านอกจากเหตุผลทั้งที่เ้ามีสมาชิก ๒ ท่านเ้าอภิปรายไปแล้วนี้เ้าข้าพเจ้าก็เห็นชอบ

๓๕

ท้าย แล้วยังมีเหตุผลอื่นพิเศษอีกอันหนึ่งที่ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนในที่ประชุมนี้ว่าหลักการในการ
 แก่กฎหมายนั้นนะ เราควรจะเขียนไว้อย่างที่เรียกว่ากว้าง ๆ เพราะว่าถ้าหากว่ามีสมาชิกในสภาที่มี
 ความเห็นประการใดแล้ว ก็จะโต้แย้งปฏิบัติได้ถูกต้อง แต่ว่าในการเขียนกฎหมายฉบับนี้ในหลักการนั้น
 ท่านเขียนไว้ผูกมัดวงจำกัดสิทธิสมาชิกในการที่จะแก้กฎหมายฉบับนี้ถ้าหากว่ามีความเห็นประการ
 อื่น ซึ่งควรจะอยู่ในข่ายแห่งการควบคุมนี้ ถ้าหากว่าท่านได้ดูความหลัก~~การ~~^{ms}ที่รัฐบาลได้เสนอมาแล้ว
 มีอยู่ว่าแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าชายอันกระทบกระเทือนถึงความปลอดภัย
 หรือความผาสุกแห่งสาธาณชน โดยเพิ่มประเภทกิจการค้าสินค้า นี้ท่านเขียนหลักการอย่างแคบ
 อย่างนี้ก็มีความหมายแต่เพียงว่าให้เพิ่มอย่างเดียวเท่านั้น หลักการอื่นนี้มีแต่เพียงเท่านั้น แล้วเหตุ-
 ไรท่านถึงไม่เขียนวงให้กว้างออกไป ถ้าหากว่ามีกิจการอื่นซึ่งเป็นกระทบกระเทือนถึงความ
 ปลอดภัย ซึ่งสมาชิกอยากจะเสนอหรือแก้ไขแล้วก็จะโต้เพิ่มเข้าไปในมาตรานั้นเพื่อเป็นการปฏิบัติ
 ได้ แต่ที่ท่านเขียนกฎหมายแต่เพียงวงแคบมิให้ใช้สิทธิสมาชิกในการที่จะเพิ่มเข้าไปได้ มันมีกิจการ
 อีกหลายอย่างซึ่งกระทบกระเทือนถึงความปลอดภัยหรือความผาสุกของประชาชน ซึ่งบางที่ท่าน-
 รัฐมนตรีก็อาจจะทราบอยู่บ้างแล้วก็ได้ เช่นเป็นคณบดีกิจการซึ่งทำเป็นท่านองการค่าแคบอย่าง
 เป็นสมาคม อย่างเป็นคณบดี การพาณิชย์ อะไรอย่างนี้เป็นต้นผู้ตั้งขึ้นนั้น-โดยมุ่งหวังในการที่จะทำ
 เป็นการค้าเป็นส่วนมาก แล้วก็ให้มีการส่งเงินเสียค่าพาณิชย์ เป็นรายศ

๓

ถ้าหากว่าเป็นสมาคมที่มีอยู่ในข้อบังคับอยู่ในกฎหมายว่าด้วยการสมาคมแล้ว แต่ว่าวิธีการเช่นนี้
 ชาวเจ้าก็อยากจะฝากข้อสังเกตเอาไว้กับท่านรัฐมนตรีด้วย เพราะว่ามันกระทบกระเทือนถึง
 ศรัทธาของสาธารณชนหรือความปลอศภัยของประชาชนเหมือนกัน จริงอยู่เป็นการนอกเหนือจากการ
 ควบคุมกิจการตามนี้ แต่ว่าชาวเจ้าได้สังเกตเห็นว่ากิจการบางอย่างซึ่งเกี่ยวกับการสงเคราะห์ศพ
 เป็นรายบุคคลรายที่ตายไปนั้น สมาคมที่ตั้งขึ้นนั้นก็เพื่อหวังเพื่อการนี้ แต่ว่าแล้วก็ไม่มีหลัก
 เกณฑ์อันแน่นอนให้สมาชิกส่งเป็นรายศพ วางเป็นหลักเกณฑ์อันไม่แน่นอนมา ที่นี้สมาชิกหลงเชื่อ
 แล้วก็มีการส่งเงินมาแต่ละคราวเป็นสพ ๆ มา ครั้นเสียนานเข้าไม่มีกำลังจะเสียก็เลยล้มเลิก
 กันไป สมาคมตามปกติเหล่านี้โดยล้มเลิกกันไปเป็นอันมาก อย่างนี้ท่านทราบบ้างหรือไม่ และถ้า
 หากว่าท่านทราบประการนี้แล้ว ถ้าหากว่าสมาชิกอยากจะขอให้แก้งบางประการ เป็นต้นว่าอยากจะ
 เพิ่มเข้าไปหรือกิจการอันแอบอ้างด้วยประการอื่น ซึ่งกระทบกระเทือนถึงความปลอศภัยและความ
 มาตุของประชาชนนี้แล้ว จะแก้ไขอย่างไร เพราะฉะนั้นนี้แหละชาวเจ้าจึงเห็นว่าไม่ควรจะรับ
 หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ถ้าหากว่าท่านจะเขียนเอาวงจำกัดเอาไว้ในวงแคบเช่นนี้
 ควรจะเขียนเอาไว้กว้าง ๆ แต่เพียงบอกว่าแก้ไขเพิ่มเติมว่าด้วยกฎหมายอันกระทบกระเทือนถึง
 ความปลอศภัยและความมาตุของสาธารณชนอย่างนี้แล้ว เราจะไปเพิ่มไปที่ไหนก็ได้ ที่ท่าน
 เขียนวงจำกัดเอาไว้แล้วก็เท่ากับว่าปิดปากสมาชิกมิให้แสดงความรู้ความคิดเห็นที่จะเพิ่มเติม
 เข้าไปได้ นี่เป็นประการแรกในการที่ชาวเจ้าขอคัดค้านร่างพระราชบัญญัตินี้ว่าไม่ควรจะรับ
 หลักการและขอฝากข้อสังเกตไว้แก่คณะรัฐมนตรีด้วยว่า ในการที่จะเสนอกฎหมายใด ๆ ทั่วไป
 แล้ว ก็ขอย้ำใ้มีวงจำกัดอันเป็นการคัดสิทธิสมาชิกในการที่จะแสดงความรู้ความคิดเห็น เพราะ
 ถ้าจะแปรญัติก็ไม่ได้แล้ว แล้วภายหลังจากสมาชิกเกิดอยากจะแก้กฎหมายอย่างนั้นขึ้นมาอีกก็เกิด
 เสนอกฎหมายขึ้นมาอีก เป็นการหลายครั้งหลายคราว หรือตัวท่านรัฐมนตรีเอง คณะรัฐบาล
 เองภายหลังแก้อันนี้แล้ว แล้วภายหลังไปก็ถึงกิจการอันอื่นขึ้นมาอีก เสนอกฎหมายมาใหม่ แล้วก็

no

วางหลักการไว้แคบ ๆ อย่างนี้ไม่รู้จักสิ้นจักสุด ที่นี้ถ้าหากว่าเราเขียนไว้กว้าง ๆ เสียแล้ว
 เราอาจจะเพิ่มอะไรบ้าง หรือว่าถ้าเกิดความคิดเกิดขึ้นมาในขณะหนึ่ง-ก็ให้หรือมีสมาชิกบางคน
 ไปเห็นข้อคิดข้ออะไรขึ้นมา ก็เสนอแปรญัตติไปได้ แล้วก็มาเพิ่มเสียคราวเดียวไม่ต้องมาเสีย
 เวลาไปเขียนออกกฎหมายไปร่างกฎหมายเข้ามาสู่สภา ฯ น้อก็ปรายกันไม่สิ้นสุดอย่างนี้ นี่แหละ
 เป็นการหนึ่ง เป็นประการแรกที่ข้าพเจ้าขอคัดค้านร่างกฎหมายฉบับนี้ แล้วประการต่อไปข้าพเจ้า
 ก็ขอเรียนว่า มันไม่ว่าที่จะมาออกแก้เพิ่มเติมกฎหมายฉบับนี้โดย เป็นการให้ยุ่งยากเปล่า ๆ ทั้ง ๆ
 ที่ว่ากฎหมายได้ใช้แล้วแล้ว อย่างที่คุณอารีย์ ฯ แห่งนครราชสีมาได้อภิปรายไว้ นั้นมีอยู่
 แล้ว หรือกิจการอื่นซึ่งคล้ายคลึงกันอย่างนี้แล้วก็ตาม เขียนไว้อย่างนี้ท่านมีอะไรที่คล้ายคลึงกัน
 ที่ท่านได้ใช้เป็นประ โยชนตามกฎหมายที่เขียนไว้มีบ้างไหม คลังสินค้ามันก็จะอยู่ในกิจการ
 อื่นซึ่งคล้ายคลึงกัน แล้วท่านก็อาจจะใช้ประกาศเป็นพระราชกฤษฎีกาในมาตรา ๕ นั้นเพิ่มเติม
 ขึ้นมาได้ ว่าให้ถือว่ากิจการต่อไปนี้เป็นกิจการที่มีสภาพคล้ายคลึงกันในทางกระทรวงหรือ
 ถึงความผาสุกหรือความปลอดภัยของสาธารณชนนี้ อย่างนี้ก็ย่อมจะทำได้ ข้าพเจ้าคิดว่าในการ
 ที่เขียนกฎหมายมาตรา ๕ ที่เขียนไว้เช่นนั้นก็เพื่อจะให้ท่านรัฐมนตรีได้ใช้อำนาจ ที่ได้ออม
 หมายเอาไว้แล้วในประมวลกฎหมายนี้ที่จะต้องไปประกาศเป็นพระราชกฤษฎีกาขึ้นมา เห็นอะไรเป็น
 กิจการที่คล้ายคลึงกัน อันกระทรวงหรือถึงความผาสุกหรือความปลอดภัยของประชาชนแล้วก็
 ประกาศเป็นพระราชกฤษฎีกาขึ้นมาเสีย แล้วเมื่อประกาศเป็นพระราชกฤษฎีกาขึ้นมาแล้ว
 มาตรา ๘ ก็อาจจะต้องควบคุมขึ้นมาถึงได้ เหมือนกัน เพราะว่าในมาตรา ๘ นั้นก็เขียนที่ห้าม
 ไม่ให้ประกอบการค้า โดยยกเอามาตรา ๕ นั้นเองมาทั้งมาตรามาว่าในการควบคุม ในการที่
 จะควบคุมการค้ามันก็ไปได้เหมือนกัน เพราะว่าในมาตรา ๕ นั้นมีอยู่ว่ากิจการที่จะกล่าวคือ
 ไปนี้ ให้ถือว่า เป็นกิจการค้าขายอัน เป็นสาธารณูปโภคตามความหมายแห่งพระราชบัญญัตินี้คือ
 การรถไฟ การรถราง ขุดคลอง เคนอากาศ ประปาชลประทาน โรงไฟฟ้า และบรรดากิจ

๓๖

การอื่นอันกระทบกระเทือนถึงความปลอดภัยหรือความผาสุกแห่งสาธารณชนซึ่งจะได้ออกเป็นพระราชกฤษฎีกาซึ่งระบุไว้ตามบทความคราวตั้งนี้แล้วในมาตรา ๗ นั้นก็มีอยู่ว่า ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบกิจการค้า ประกันสิ่งภัย ธนาคาร ออมสิน เครดิทฟองดิเออหรือกิจการอื่นอันมีสภาพคล้ายคลึงกันในกรุงเทพมหานครนี้ ข้าพเจ้าจึงเห็นว่า แล้วยกนอกจากนี้ก็มีว่าหรือกิจการอื่นที่มีสภาพคล้ายคลึงกันนี้ก็หมายความว่า เราอาจจะประกาศเป็นพระราชกฤษฎีกาขึ้นมาได้ เพราะฉะนั้นเมื่อกฎหมายได้ให้อำนาจไว้ให้แก่ท่านรัฐมนตรี แล้วท่านไม่ใช่อำนาจของท่านเอง กลับมาที่จะถ่วงสลา ๆ นี้ให้ออกกฎหมายเปลี่ยนแปลงไปอยู่เสมอเช่นนี้ แล้วก็ทำให้เป็นการเพิ่มภาระโดยไม่จำเป็น แล้วนอกจากนั้นการแก้กฎหมายฉบับนี้แล้วก็ยังจะไปแก้กฎหมายฉบับอื่นมาอีก เช่นมีมันเป็นหลายครั้งหลายคราวหลาย ๆ ปี เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงอยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่ากิจการอื่นที่คล้ายคลึงกันที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น มาตรา ๕ นั้น หรือมาตรา ๗ ที่มีบัญญัติไว้ให้มีกิจการใดบ้างใหม่ ที่รัฐบาลนั้นได้ประกาศออกมาเป็นพระราชกฤษฎีกาบ้าง มีบ้างไหม เมื่อมันไม่มีทำไมเมื่อท่านมีพอที่จะเพิ่มเติมเช่นนี้แล้ว ท่านทำไมไม่ใช่อำนาจของท่านที่ระบุไว้ในกฎหมายนี้มาให้เป็นประโยชน์ขึ้น สลา ๆ นี้ได้มอบอำนาจให้ท่านแล้ว ทำไมท่านจึงไม่ใช่อำนาจของท่านให้สมบูรณ์ขึ้นมา นี่ข้าพเจ้าจึงขอคัดค้านหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

นายชาย สุอังคะ (ชลบุรี) : ผมฟังดูท่านสมาชิกผู้มีเกียรติขึ้นมาอภิปรายก็ส่วนมากเป็นประเด็นที่ซ้ำ ๆ กัน แล้วก็มีความวิตกว่าจะให้ทางรัฐบาลขยายหลักการออกไป ขยายออกไป ซึ่งรัฐบาลก็ยืนยันที่จะเสนอมาในรูปแบบนี้ ในฐานะที่ท่านสมาชิกก็มีสิทธิที่จะเสนอใหม่ได้ ถ้าหากว่าจะให้กฎหมายฉบับนี้ให้หลักการยาวออกไป ผมเห็นว่าผมขอประเด็นแล้ว ก็ใครที่จะเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

๓๘

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอลงมติและมีผู้รับรองถูกต้องแล้ว
 และไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น เพราะฉะนั้นก็ถือว่าที่ประชุมนี้โดยมติให้ลงมติได้
 จึงขอปรึกษาในวาระที่ ๑ ว่าท่านใดเห็นสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา
 ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๒ คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔ คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้มีมติให้รับหลักการ
 แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งส่งกรมการกระทรวง
 พลตรี ศิริ สิริโยธิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ : รัฐบาลขอเสนอ

กรมการสามัญ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอกรมการสามัญ

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
 ก็ถือว่ามัติให้ส่งกรมการสามัญ เพราะฉะนั้นขอให้ส่งกรมการสามัญ คณะกรรมการ
 แปรญัตติภายใน ๓ วัน

พลตรี ศิริ สิริโยธิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ : รัฐบาลขอเสนอให้
 มีการแปรญัตติภายใน ๓ วัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติภายใน ๓ วัน
 ไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นอย่างอื่นหรือไม่

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ก็ถือว่าให้แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ต่อไปพิจารณาในระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติกำหนดกระทรวงเจ้าหน้าที่รักษา
รักษาการตามพระ ราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบกระเทือนถึงความปลอดภัยหรือสุขภาพ
มาตุภูมิแห่งสาธารณชน (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) เจริญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
พ.ศ. ๒๕๕๕

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติกำหนดกระทรวงเจ้าหน้าที่ยกเลิกการตาม
พระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือ
ผาสักแห่งสาธารณชน พ.ศ. ๒๕๗๑ (ฉบับที่...)

พ.ศ. ๒๕...

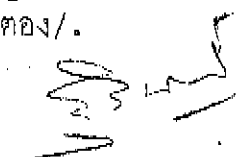
หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการกำหนดกระทรวงเจ้าหน้าที่ยกเลิกการ
ตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสักแห่ง
สาธารณชน พุทธศักราช ๒๕๗๑

เหตุผล

โดยที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความ
ปลอดภัยหรือผาสักแห่งสาธารณชน (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕... ซึ่งได้กำหนดให้กิจการคั้ง
สินค้า เป็นกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสักแห่งสาธารณชน ฉะนั้น จึง
จำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการกำหนดกระทรวงเจ้าหน้าที่ยกเลิกการตามพระราช
บัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสักแห่งสาธารณชน พุทธศักราช
๒๕๗๑ เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว.

สำเนาถูกต้อง/.

แผนกระเบียบวาระ
จำนงค์ พิมพ์.
_____ ทาน.

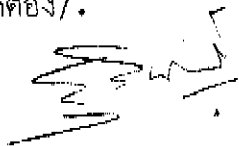
(๕) ให้กระทรวงเกษตร เป็นเจ้าหน้าที่รักษาการอื่นเกี่ยวกับกิจการชลประทาน และชุดคลอง"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดกระทรวงเจ้าหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสกแห่งสาธารณชน พ.ศ. ๒๔๗๑ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้"

.....
.....

สำเนาถูกต้อง/.

แผนกระเบียบวาร
จำนงค์ พิมพ

ทาน

พลตรี ศิริ สิริโยชิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ : รัฐบาลขอเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติกำหนดกระทรวงเจ้าหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้า
ชายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน พ.ศ. ๒๔๙๑ (ฉบับที่...) ๒๔๙๑

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการกำหนดกระทรวงเจ้าหน้าที่รักษาการ
ตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าชายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน
พุทธศักราช ๒๔๙๑

โดยเหตุผลที่ว่ารัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าชายอันกระทบถึง
ความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔๙๑ ซึ่งได้กำหนดให้กิจการ
คลังสินค้า เป็นกิจการค้าชายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน ฉะนั้นจึง
จำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการกำหนดกระทรวงเจ้าหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัติ
ควบคุมกิจการค้าชายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน พุทธศักราช ๒๔๙๑
เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดประสงค์จะอภิปราย
ก็จะได้ตามมติในการพิจารณาในเรื่องขึ้นรับหลักการ ขอถามในที่ประชุมพิจารณาว่า ท่าน
ผู้ใดเห็นว่าสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติกำหนดกระทรวงเจ้าหน้าที่รักษาการ
ตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าชายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน
ฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน *(Handwritten signature)*

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ดังนั้นพระราชบัญญัตินี้รับหลักการ

โดยพร้อมเพรียงกัน เสนอคณะกรรมาธิการ

พลตรี ศิริ สิริโยธิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ . เสนอกรรมาธิการ
สามัญ

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร . ผู้ที่ไม่รัฐบาลเสนอกรรมาธิการสามัญ
เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ให้ถือว่ามติให้เสนอคณะกรรมาธิการสามัญ ฉะนั้น
ให้ส่งคณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจ แปรญัตติ

พลตรี ศิริ สิริโยธิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ . รัฐบาลขอเสนอ
แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ผู้ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร . เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
อีก ถือว่ามติให้แปรญัตติพระวาทบัญญัติฉบับนี้ภายใน ๓ วัน

หมกระเบียบวาระแล้ว เลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๒๕ นาฬิกา

กรรมการตรวจรายงานการประชุม

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๑๙

157 9 ๒๙ ๕๗

ผู้ตรวจรายงาน

๓

๓

๓

๓

๓

๓

๓

๓

๓

๓

๓

๓

๓

๓

[Handwritten signature]

ทำการแทนหัวหน้ากองบรรณารักษะงานการประชุม

[Handwritten signature]

รักษาการแทน

หัวหน้ากองการประชุม

[Handwritten signature]

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

[Handwritten signature]

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

[Handwritten signature]

ประธานสภาผู้แทนราษฎร